

Organska poljoprivreda u Srbiji 2014

Izdavač:

Nacionalno udruženje za razvoj
organske proizvodnje Serbia organica

Publikaciju je podržala:

Nemačka Savezna Vlada kroz
„Deutsche Gesellschaft für
Internationale Zusammenarbeit
(GIZ) GmbH“.

ACCESS- Program za razvoj privatnog
sektora u Srbiji

Autori:

Marija Kalentić, GIZ Beograd
Emilija Stefanović, GIZ Beograd
Ivana Simić, Serbia Organica Beograd
Ulrich Maerz, AFC, Bonn

Januar, 2014. godine

Organska poljoprivreda u Srbiji 2014

SADRŽAJ

	Strana
Predgovor	1
Sažetak	5
1 Kontekst	6
2 Sektor organske proizvodnje: učesnici i aktivnosti	9
2.1 Proizvodna struktura	9
2.2 Proizvođač organskih proizvoda	12
2.3 Industrija prerade organske hrane	15
2.4 Lanci vrednosti i stvaranje vrednosti	17
2.5 Istraživanje i razvoj u poljoprivredi, savetodavne usluge i status znanja u industriji	18
3 Politika vlade prema sektoru	22
3.1 Nacionalni program ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine	22
3.2 Strategija biološke raznovrsnosti R. Srbije od 2011. do 2018. godine	23
3.3 Nacionalni akcioni plan razvoja organske proizvodnje u Srbiji	24
3.4 Finansijska podrška za sektor organske proizvodnje	26
4 Tržište i trgovina	27
4.1 Lokalno tržište za organske proizvode	27
4.2 Međunarodno tržište relevantno za organsku proizvodnju iz Srbije	32
4.2.1 Trendovi i okvirni uslovi	32
4.2.2 Prilike za plasiranje proizvoda u Nemačkoj i u drugim zemljama Evropske unije	34
5 Dostizanje relevantnih EU standarda	39
5.1 Zakonodavni okvir Evropske unije	39
5.2 Zakonodavni okvir za organsku proizvodnju u Srbiji	41
6 Prethodni trendovi i budući razvoj u pogledu investicija	43
6.1 Tržišni potencijal za proizvođače iz Srbije	43
6.2 Tržišni potencijal za investitore iz Evrope	45
6.3 Identifikacija potencijala i potreba sektora	47
7 Izazovi i put napred	48
ACCESS - program za razvoj privatnog sektora u Srbiji	50
Serbia organica - Nacionalna asocijacija za organsku proizvodnju	51

SPISAK TABELA

1. Poslovna udruženja i nacionalne NVO aktivne u sektoru organske proizvodnje	8
2. Pregled površina po kategorijama biljne proizvodnje (do septembra 2013)	9
3. Pregled organske stočarske proizvodnje (do septembra 2013)	11
4. Profil proizvođača koji se bavi organskom proizvodnjom	14
5. Kompanije i proizvođači članice udruženja Serbia Organica	16
6. Lanac vrednosti u organskoj proizvodnji u Srbiji - slučaj soka od jabuke	17
7. Istraživačke i naučno - obrazovne institucije, članice udruženja Serbia Organica	21
8. Ciljevi Nacionalnog programa ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine	23
9. Nacionalne institucije i ministarstva relevantna za agrarnu politiku i ruralni razvoj	24
10. Ciljevi Nacionalnog akcionog plana razvoja organske proizvodnje u Srbiji, 2011	25
11. Raspon minimalnih i maksimalnih cena na malo organskog i konvencionalnog svežeg voća i povrća na zelenim pijacama (januar-oktobar 2013)	28
12. Maloprodajne cene prerađenih i ostalih organskih prehrambenih proizvoda u Srbiji (septembar 2013. godine)	29
13. Distributeri, zelene pijace i supermarketi iz Srbije uključeni u sektor organske proizvodnje (2013)	31
14. Učešće određenih proizvoda u ukupnoj vrednosti prodatoj organske hrane u maloprodaji na najvažnijim tržištima EU	36
15. Organski proizvodi iz Srbije sa značajnim tržišnim potencijalom u EU	38
16. Kontrolne organizacije koje imaju ovlašćenje MPTŠV za 2013. godinu	42
17. SWOT analiza sektora organske proizvodnje u Srbiji	47

SPISAK GRAFIKONA

1. Struktura biljne proizvodnje (do septembra 2013)	10
2. Odnos površina u periodu konverzije i površina sa organskim statusom	10
3. Struktura organske stočarske proizvodnje	11
4. Oprema i mehanizacija korišćeni na poljoprivrednom gazdinstvu koje se bavi organskom proizvodnjom i izvoru nabavke	13

SKRAĆENICE I AKRONIMI

ADA	Austrijska agencija za razvoj
BDP	Bruto domaći proizvod
CAP	ZPP - Zajednička poljoprivredna politika Evropske unije
CEFTA	Sporazum o slobodnoj trgovini u centralnoj Evropi
EBIT	Dohodak pre odbijanja kamate i poreza
EK	Evropska komisija
EU	Evropska unija
FAO	Organizacija Ujedinjenih nacija za hranu i poljoprivredu
FDI	Strane direktne investicije
GAP	Dobra poljoprivredna praksa
GIZ	Nemačka organizacija za međunarodnu saradnju (GTZ do 1. januara 2011. godine)
GM	Genetski modifikovano
HACCP	Analiza opasnosti i kritične kontrolne tačke
IFOAM	Međunarodna federacija pokreta organske poljoprivrede
MMF	Međunarodni monetarni fond
IPA	Instrument za pretpristupnu pomoć
IPARD	Instrument pretpristupne pomoći za ruralni razvoj
ISO	Međunarodna organizacija za standardizaciju
KfW	Nemačka razvojna banka
MPŠV	Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede
NASO	Nacionalna asocijacija za organsku proizvodnju „Serbia organica“
NVO	Nevladina organizacija
NPRR	Nacionalni program ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine
OECD	Organizacija za ekonomsku saradnju i razvoj
R&D	Istraživanje i razvoj
SSP	Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju
SDC	Švajcarska korporacija za razvoj
SIEPA	Agencija za strana ulaganja i promociju izvoza Republike Srbije
SME	Mala i srednja preduzeća
USAID	Američka agencija za međunarodnu pomoć
USDA	Odeljenje za poljoprivrednu Sjedinjenih Država
SZO	Svetska zdravstvena organizacija
STO	Svetska trgovinska organizacija

PREDGOVOR

prof. dr Dragan Glamočić

Ministar poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede

Organska proizvodnja predstavlja kompleksan način proizvodnje koji mora da poštuje stroge zakonske norme, i u tome se ogleda prednost organskih proizvoda koji predstavljaju sinonim za zaštitu zdravlja i života ljudi, prirode i okoline. Visok prirodni potencijal i povoljni klimatski uslovi, Srbiju ubrajaju u zemlje u kojima se organska proizvodnja može uspešno razvijati.

Organski proizvodi Srbije mogu biti jedan od faktora ekonomskog razvoja i prepoznatljivosti naše zemlje. Ovaj vid proizvodnje omogućava ostvarivanje značajnog profita na malim poljoprivrednim gazdinstvima karakterističnim za Srbiju.

I pored toga što organski proizvodi zauzimaju tek oko 1% ukupnog svetskog tržišta hrane, postaju sve traženija roba i sve je značajnije učešće ovih proizvoda u svetskim trgovinskim tokovima. Na tržištima razvijenih zemalja evidentan je nedostatak organskih proizvoda, tako da Srbija kao zemlja u kojoj je očuvan agroekosistem ima šansu da unapređenjem ovog sektora poljoprivredne proizvodnje poveća izvoz poljoprivrednih proizvoda.

Površine pod organskom proizvodnjom u Srbiji se povećavaju, a Ministarstvo poljoprivrede, prepoznujući ulogu organske proizvodnje, ne samo u srpskom agraru već i u ekonomskom razvoju naše zemlje, u narednom periodu više pažnje posvetiće ovoj oblasti poljoprivrede. Merama agrarne politike podstaći ćeemo naše poljoprivrednike da se pre svega odluče na ovaj način proizvodnje, a zatim i da postanu što konkurentniji.

Do sada, preduzeto je više konkretnih aktivnosti. Završena je izrada Nacionalnog Akcionog Plana za razvoj organske proizvodnje za period 2013. - 2017. godine. U toku je potpuna harmonizacija zakonodavnog okvira sa legislativom EU.

Uložićemo maksimalne napore da zemljoradnicima olakšamo bavljenje ovim vidom poljoprivredne proizvodnje kako bi povećali broj organskih proizvoda, afirmisali ih na domaćem i stranom tržištu i omogućili našim proizvođačima da steknu prednost u plasmanu svoje robe u različitim ustanovama, na rafovima velikih marketa i trgovinskih lanaca.

S poštovanjem,

PREDGOVOR

Nada Mišković
Predsednik Upravnog odbora
Nacionalnog udruženja za
razvoj organske proizvodnje Serbia Organica

Dragi prijatelji,

Strateški značaj agrorivrede počinje najzad da se prepoznaje. Svest da se tržište Srbije otvara i da je polovina od ukupnog broja poljoprivrednih proizvođača u Srbiji vlasnik vrlo malih poseda, obavezuje da se hitno napravi strategija koja će im osigurati održivost.

Pravi izbor je organska proizvodnja koja može uspešno da se primenjuje na manjim posedima. Organski proizvodi su veoma traženi i imaju veću tržišnu vrednost.

Da bi se podigla konkurentska snaga srpskih proizvođača organskih proizvoda, moraju se obezbediti uslovi u kojima će moći da se udružuju i time osiguraju količine, kvalitet i kontinuitet organskih proizvoda. Samo tako mogu biti uspešni u borbi za mesto na sve zahtevnijem našem i svetskom tržištu.

Sigurna sam da će sada, kada je organska proizvodnja prepoznata kao dobro strateško rešenje za dalji razvoj poljoprivrede Srbije, ulaganje sredstava i napora u njen dalji razvoj dati adekvatne rezultate i opravdati poverenje i očekivanja.

S poštovanjem,

PREDGOVOR

GIZ/ACCESS Vođa projekta
dr Stephan Heieck

Po nalogu Nemačkog saveznog Ministarstva za ekonomsku saradnju i razvoj (BMZ), GIZ/ACCESS program je 2009 godine započeo podršku razvoju sektora organske poljoprivrede u Srbiji. Sektor je odabran zbog svog izvoznog potencijala i povećane tražnje na inostranom tržištu na kome tražnja potrošača raste mnogo brže od domaće proizvodnje. Srbija, koja ima poljoprivrednog zemljista u izobilju, povoljne agroekološke uslove i dugu agro-industrijsku tradiciju, može sa razlogom da očekuje da ove prednosti pretvoriti u izvozne šanse.

Dok konvencionalna poljoprivreda još uvek predstavlja okosnicu poljoprivredno-prehrambene industrije u svim evropskim zemljama, organska poljoprivreda postaje njen važan sastavni deo. Danas, organska proizvodnja beleži dinamičan rast i pored globalne finansijske krize. Na globalnom nivou, pod organskom proizvodnjom nalazi se oko 37.2 miliona hektara i njome se bavi oko 1.8 miliona proizvođača u 2012. Rast broja hektara je odgovor na rast potražnje, sa trenutnom vrednosti maloprodaje od 59.1 milijardi Eura u 2012 u poređenju sa 11 milijardi u 2003. Iako površina pod organskom proizvodnjom beleži konstantan rast, naročito u razvijenim zemljama EU, i dalje postoji ne zadovoljena potražnja kada su u pitanju organsko voće, žitarice i stočna hrana. Srpski sektor poljoprivrede i prehrambene industrije treba da iskoristi ove nedostatke i rastuće trendove tražnje.

Nacionalni akcioni plan za organsku poljoprivredu Republike Srbije pokazuje da su donosioci odluka u Srbiji shvatili potencijal ove zemlje za organsku poljoprivredu i počeli da pripremaju neophodni okvir da se ove šanse pretvore u pravu poslovnu delatnost. GIZ podržava nastavak i sprovođenje Nacionalnog akcionog plana i u skladu sa tim pomaže Srbiji da smanji ograničenja i „uska grla“ koja su smetnje poljoprivrednom sektoru uopšte, pa shodno tome i organskom podsektoru. Ova publikacija predstavlja pregled sadašnje situacije u Srbiji kada se radi o organskoj poljoprivredi, preradi i plasiranju na tržište. Namenjena je postojećim i budućim akterima u agroindustriji i očekuje se da će podstići diskusije i zanimanje za razvoj i investicije organskog sektora u Srbiji.

SAŽETAK

Ova studija opisuje trenutni status organske poljoprivrede u Srbiji i ispituje sektor u kontekstu istorijskih razvoja, budućih izazova i prilika. Prvi koraci ka razvoju organske proizvodnje vezuju se za 1990. godinu, kada je nevladina organizacija (NVO) Terra's uspostavila promotivnu mrežu, kojoj su pristupili proizvođači i tehničko i akademsko osoblje uključeno u proizvodnju organske hrane. Dvadeset godina kasnije, koristeći podršku mnogih domaćih i međunarodnih institucija, ministarstava, tehničkih organizacija i investitora, sektor organske proizvodnje u Srbiji dostigao je zavidan nivo:

- ⇒ Nacionalna asocijacija je osnivanjem pre 5 godina objedinila učesnike i sistematski i kontinuirano radi na kompletnom razvoju sektora;
- ⇒ Nekoliko udruženja učestvuje u razvoju i promociji sektora;
- ⇒ Vladine institucije, predvođene Ministarstvom poljoprivrede, šumarstva i vodo-privrede, prate sektor i vode računa o njegovim potrebama;
- ⇒ Oko 20 instituta, fakulteta, ustanova za istraživanje i razvoj i srodnih tela pomažu u stvaranju i propagiranju najadekvatnijeg sistema proizvodnje;
- ⇒ Šest kontrolnih organizacija, koje rade u oblasti kontrole i sertifikacije u organskoj proizvodnji, nadležno je za poštovanje domaćih i međunarodnih propisa na osnovu kojih se izdaje sertifikat za organski proizvod.

Ipak, u okviru konteksta modernizacije ekonomije u celini, a posebno poljoprivrede, i potrebe da se ovaj sektor oblikuje na takav način da se sam može integrisati u okvir ZPP, organska proizvodnja teško postiže zadovoljavajući razvoj. U proizvodnji dominiraju voće i ratarske kulture, uz konstantan rast proizvodnje žitarica i uljarica. Veći deo ovih proizvoda se izvozi, naročito u EU, jer je domaće tržište slabo razvijeno usled nedovoljne kupovne moći stanovništva. Međutim, prisutan je i trend sve snažnijeg razvoja domaćeg tržišta, iako je ono i dalje malo zbog slabe kupovne moći potrošača. Potražnja za organskim proizvodima postoji u mnogim zemljama, a Srbija ima izuzetne ekološke, klimatske i tehničke uslove da, pored tradicionalnog jagodastog i ostalog voća, proizvodi povrće, žitarice i uljarice iz organske proizvodnje, koje su veoma tražene na međunarodnom tržištu. Stoga je korišćenje Instrumenta prepristupne pomoći za ruralni razvoj (IPARD) glavna šansa za sektor organske proizvodnje u Srbiji. Uz investicionu podršku IPARD-a i proizvođači i prerađivači mogu započeti sa podizanjem efikasnosti proizvodnje i postepenim jačanjem uloge svoje zemlje u sektoru organske proizvodnje Evrope, istovremeno održavajući njene postojeće prednosti: nezagađeno zemljište, ugledne ustanove za istraživanje, razvoj i obrazovanje, bliskost sa određenim tržištima i duga tradicija uzgajanja i prerade izuzetno traženih proizvoda (jagodastog i ostalog voća, povrća, žitarica i uljarica).

Primena metoda organske proizvodnje u Srbiji počela je mnogo pre donošenje zakonskih propisa.

Organska proizvodnja je počela razvoj u južnoj Srbiji u okolini Blaca 1989. godine, zahvaljujući biznis inicijativi kompanije DenJuro koja je rezultirala izvozom prvog kontingenta organskog voća iz Srbije 1990. godine.

Razvoj nevladinog sektora organske proizvodnje u Srbiji započeo je 1990. godine osnivanjem udruženja Terra's u opštini Subotica, Ova NVO je svoje postojanje započela kao deo Otvorenog univerziteta Subotica, a za članove je imala predstavnike Univerziteta u Novom Sadu. Organizacija Terra's sprovedla je veliki broj kampanja sa ciljem promovisanja organske proizvodnje u skladu sa standardima Međunarodne federacije za organsku poljoprivrednu (IFOAM). Član ove organizacije postala je 1992. godine, a 1997. godine bila je domaćin konferencije IFOAM o organskoj proizvodnji zemalja centralno-istočne Evrope. Organizacija Terra's ostala je pokretačka snaga razvoja sektora organske proizvodnje u Srbiji, dok su formalne i neformalne grupe koje promovišu ovu oblast počele da se pojavljuju i u drugim delovima zemlje. U vreme Savezne Republike Jugoslavije donet je i prvi Zakon o organskoj proizvodnji u Srbiji. Nakon uspostavljanja nove vlade 2000. godine počele su da pristižu strane investicije, kao i kupci, projekti i donatori, što je stvorilo priliku za unapređenje znanja i izvoznih mogućnosti. Avalon iz Holandije, SIDA iz Švedske i Diaconia iz Nemačke bile su prve strane organizacije koje su regionalnim projektima promovisale organsku proizvodnju u Srbiji. GIZ je 2003. godine pružio podršku organizaciji Terra's u uspostavljanju saradnje sa nemačkom kontrolnom organizacijom BCS, time postavljajući temelje za nastajanje prve kontrolne organizacije u Srbiji.

Ove međunarodne organizacije prepoznale su potencijal organske proizvodnje u Srbiji i olakšale formiranje novih udruženja koja se bave organskom proizvodnjom, prvenstveno na lokalnom i regionalnom nivou. Štaviše, nekoliko kompanija počelo je da radi na organskoj proizvodnji okrenutoj izvozu. GIZ je 2004. godine podržao prvo učešće srpskih trgovaca i prerađivačkih kompanija na međunarodnom sajmu Biofach u Nirnbergu u Nemačkoj. Zajedno sa Zelenom mrežom Vojvodine, organizacija Terra's započela je razvoj lokalnog tržišta, što je rezultiralo održavanjem prvog Biofesta u Subotici 2005. godine. U narednim godinama, osim GIZ-a, i SIPPO iz Švajcarske, Američka agencija za međunarodni razvoj (USAID) i Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede (MPŠV) takođe su podržali učešće srpskih proizvođača i poslovnih ljudi na sajmu Biofach. MPŠV se 2006. godine pridružilo Mreži za organsku proizvodnju Mediterana i ubrzo nakon toga usledio je međunarodni projekat organske proizvodnje koji su finansirale EU i razne mediteranske zemlje.

Tokom 2007. i 2008. godine donatori su kroz razne projekte nastavili sa podrškom razvoju sektora organske proizvodnje. Austrijska agencija za razvoj (ADA) fokusirala je svoje aktivnosti na regionalni razvoj ruralnih sredina u Vojvodini i Sandžaku, pokušavajući time da spoji organsku proizvodnju malog obima sa razvojem zajednice i lokalnom preradom poljoprivrednih sirovina. Švajcarska korporacija za razvoj (SDC) upustila se u veliki projekat uvođenja standarda za bezbednost hrane, kao što su HACCP i GlobalGAP. GIZ se koncentrisao na savetodavnu politiku, koordinaciju donatora i stvaranje poslovnih udruženja.

Značaj razvoja organskog sektora prepoznali su i EU koja je odobrila projekat prekogranične saradnje Panonia Organica, FAO koji započinje projekat podrške razvoju organske proizvodnje 2013 godine, kao i Norveška Vlada koja započinje projekat koji će podržati proizvode sa dodatom vrednošću (organske i proizvode sa geografskim poreklom), čiji se početak takođe očekuje do kraja 2013 godine.

Nacionalna asocijacija za organsku proizvodnju „Serbia organica“ (NASO) osnovana je 2009. godine sa ciljem da ujedini učesnike u sektoru organske proizvodnje u jednom cilju i pod jednim mandatom, stimulišući interakciju i promovišući organsku primarnu proizvodnju i preradu, njihov razvoj kako u zemlji tako i u inostranstvu. NASO trenutno okuplja oko 80% učesnika sektora, koji su prisutni i u drugim srodnim udruženjima i organizacijama. Veliki broj članova dolazi iz sektora primarne proizvodnje, prerade, trgovine, akademskih i ostalih institucija.

Uz podršku MPŠV-a, 2011. godine završeno je formiranje pet centara za razvoj organske proizvodnje (Selenča, Leskovac, Svilajnac, Valjevo i Negotin), a 2013. godine je formiran i Centar u Užicu.

Istorija proizvodnje i prerade organske hrane proteže se na period dug preko 20 godina. Sektor je i dalje slabo organizovan, iako je došlo do razvoja određenog broja različitih, lokalno aktivnih udruženja, organizacija, kooperativama i interesnih grupa. Do 2009. godine Zakon o udruženjima ograničavao je formiranje jakih interesnih grupa ili udruženja, s obzirom na to da nije dozvoljavao udruženjima da posluju i stvaraju kapital. Povoljnije prilike pojatile su se stupanjem na snagu novog Zakona o udruženjima („Službeni glasnik RS“, br. 51/09), koji je omogućio udruženjima da do određene mere sprovode poslovne aktivnosti i stvaraju rezerve kapitala. U toku oktobra i novembra 2012. godine rađeno je na izmenama i dopunama važećeg Zakona o organskoj proizvodnji („Službeni glasnik RS“ br. 33/10) kako bi se dodatno usklađio sa regulativom EU. Međutim novi Zakon nije usvojen, a u toku 2013. god. je počela izrada tabele usklađenosti ovog propisa sa propisima Evropske unije uz pomoć projekta “Strengthening of the Serbian System of Market Surveillance for Non-Food and Food Products”.

Tabela 1:

Poslovna udruženja i nacionalne NVO aktivne u sektoru organske proizvodnje

Naziv udruženja	Internet stranica
Nacionalna asocijacija „Serbia organica“	www.serbiaorganica.org
Terra's	www.terras.org.rs
Zelena mreža Vojvodine	www.zelenamreza.org
VitaS	
Udruženje za biodinamičku poljoprivredu Srbije	www.biodinamika.org
Udruženje za razvoj organske proizvodnje Biobalkan	
Toppas	
Eko-Telečka	
Regionalni Centri za organsku proizvodnju u Selenči, Valjevu, Svilajncu, Leskovcu, Negotinu, Užice	www.organiccentar.rs (Selenča), www.centzarazvoj.org (Leskovac)

2.1 PROIZVODNA STRUKTURA

Za razliku od prethodnih godina u ovogodišnjoj publikaciji rezultati obuhvataju pregled površina pod organskom proizvodnjom samo do Septembra 2013 godine i preuzeti su od Ministarstva poljoprivrede šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije. Podaci obuhvataju zbirni pregled površina i stočarstva po vrstama proizvodnje a ministarstvo ih je prikupilo od ovlaštenih kontrolnih organizacija.

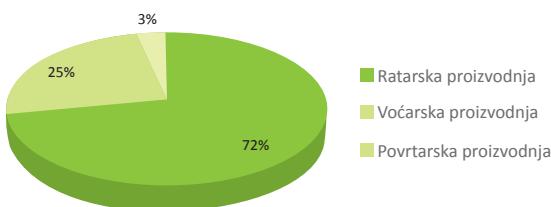
Pregled pokazuje da se organska proizvodnja trenutno odvija na površini od oko 7500 ha, bilo da se radi o proizvodima koji su već sertifikovani ili onima koji su u procesu dobijanja sertifikata za organski proizvod. Navedenim brojem hektara nisu obuhvaćene površine korištene za sakupljanje divljeg jagodastog voća, pečuraka i lekovitog bilja. To je iz razloga što u Srbiji ne postoji zvanična metodologija na osnovu koje se može dobiti podatak o ukupnoj površini na kojoj se odvija sakupljanje divljih biljnih vrsta iz prirodnih staništa.

Tabela 2:

Pregled površina po kategorijama biljne proizvodnje (do septembra 2013)

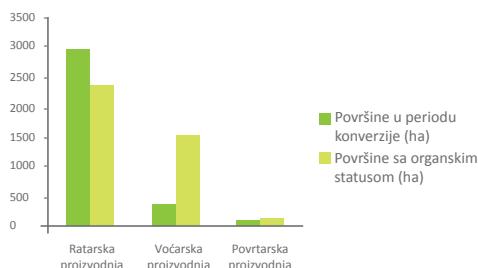
	ORGANSKA BILJNA PROIZVODNJA od januara do septembra 2013. godine		
	Površine u periodu konverzije (ha)	Površine sa organskim statusom (ha)	Ukupno (ha)
Ratarska proizvodnja (žitarice, lekovito i začinsko bilje, industrijsko i krmno bilje, livade i pašnjaci)	2973	2360	5333
Voćarska proizvodnja	357	1527	1884
Povrtarska proizvodnja	115	123	238
UKUPNO	3445	4010	7455

Grafikon 1:
Struktura biljne proizvodnje (do septembra 2013)

Ratarska proizvodnja je najzastupljenija sa 72%, ali se u taj procenat svrstavaju i livade i pašnjaci, voćarska proizvodnja zauzima 25% površina a povrće se proizvodi svega na 3% površina od ukupne površine pod organskom proizvodnjom.

Grafikon 2:
Odnos površina u periodu konverzije i površina sa organskim statusom

Grafikon dva jasno pokazuje tendencije rasta organske ratarske proizvodnje, dok se poljoprivredni proizvođači manje odlučuju na ulazak u konverziju kada je u pitanju organska proizvodnja voća. Organska proizvodnja povrće je uglavnom namenjena i dalje domaćem tržištu. Površine pod organskim statusom prati gotovo ista površina u periodu konverzije.

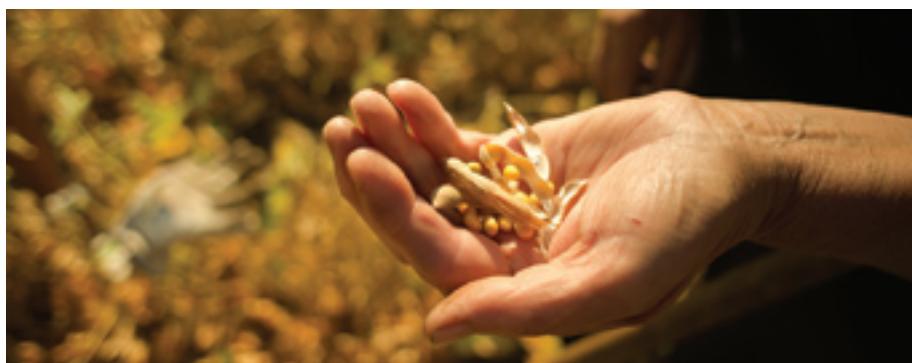

Tabela 3:

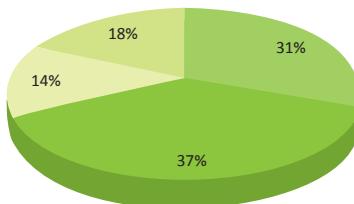
Pregled organske stočarske proizvodnje (do septembara 2013)

	ORGANSKA STOČARSKA PROIZVODNJA 2013. godine		
	Period konverzije Broj grla stoke, jedinki živine, košnica	Organski status Broj grla stoke, jedinki živine, košnica	Ukupno Broj grla stoke, jedinki živine, košnica
Krupna stoka (goveda, bivoli, konji, magarci)	481	2.972	3453
Sitna stoka (ovce, koze, svinje)	3473	708	4181
Živila (kokosi, guske, patke, ćurke, morke)	1432	183	1615
Košnice	764	1.273	2037

Grafikon 3:

Struktura organske stočarske proizvodnje

■ Krupna stoka ■ Sitna stoka ■ Živila ■ Košnice

Sitna i krupna stoka je najzastupljenija u organskoj stočarskoj proizvodnji sa ukupno 68% učešća u broju grla/jedinki/košnica, košnice su zastupljene 18% a jedinice živila sa 14% u ukupnoj stočarskoj organskoj proizvodnji.

2.2 PROIZVOĐAČ ORGANSKIH PROIZVODA¹

Osnovna karakteristika organske proizvodnje u Srbiji je da postoje dve osnovne grupe odnosno tipa organskih proizvođača: samostalni koji imaju direktno sklopljen ugovor sa nekom od kontrolnih organizacija i tzv. kooperanti čija proizvodnja podleže grupnoj sertifikaciji, dozvoljenoj po važećem Zakonu RS, na taj način da su proizvođači u ugovornom odnosu sa nekom od kompanija koje im otkupljuju celu proizvodnju namenjenu izvoznim tržištima, a istovremeno im obezbeđuje podršku: inpute, edukaciju, pokriva troškove sertifikacije, pri čemu je nosilac sertifikata kompanija, a ne sam proizvođač.

U ime GIZ-a, u avgustu 2010. godine, konzorcijum AFC/FIBL i srpski eksperti Nenad Novaković i dr Slobodan Milenković, sproveli su istraživanje poljoprivrednih gazdinstava koja se bave organskom proizvodnjom. Istraživanje je obavljeno sa ciljem prikupljanja detaljnijih podataka o tipičnom proizvođaču organskih proizvoda iz Srbije. Pregled obuhvata 140 poljoprivrednih gazdinstava koja se bave organskom proizvodnjom.

Od ukupnog broja ispitanih gazdinstava, više od 60% čine gazdinstva sa manje od 6 ha zemlje, a 25% čine gazdinstva koja imaju od 10 do 20 hektara zemlje. Zemlju uglavnom obrađuju članovi domaćinstva, a svako drugo gazdinstvo unajmljuje radnu snagu za sezonske radove. Izbor gajenih vrsta menja se sa veličinom gazdinstva. Na gazdinstvima sa više od 20 ha zemlje uzgajaju se žitarice i uljarice. Na gazdinstvima sa manje od 5 ha zemlje žitarice se uzgajaju na malim površinama i samo za sopstvenu upotrebu, a preostalo zemljište namenjeno je uzgajanju jagodastog i ostalog voća.

¹Sastavljeno prema AFC/FIBL 2010: Pregled organskih poljoprivrednih gazdinstava; Činjenice i brojke

Povrće se uglavnom uzgaja na gazdinstvima čija je veličina u rasponu od 5-10 ha. Sva gazdinstva veća od 5 ha ipak imaju zemljište na kome se ništa ne uzgaja, a koristi se za pašnjake ili je zapušteno.

Što je veće gazdinstvo, veća je i površina pod organskom proizvodnjom, ali ona nikada ne prelazi 15-25% ukupno raspoloživog zemljišta. Uglavnom se koristi za uzgajanje jagodastog voća, nakon čega ide ostalo voće i povrće.

U kategoriji jagodastog voća dominiraju maline, dok su jabuka i šljiva najbitnije vrste ostalog voća.

Na gazdinstvima koja se bave organskom proizvodnjom investiranje u proizvodnju nije u dovoljnoj meri zastupljeno. Plantaže su uglavnom stare, kao i mehanizacija, koja je najčešće starija od 10 godina. Staklenici i organizovano skladištenje dostupni su tek svakom trećem proizvođaču, a zakup zemljišta, kupovinu repromaterijala ili mehanizacije na kredit praktikuje samo 5-20% ispitanih poljoprivrednih proizvođača. Stoga su i budući investicioni planovi skromni i uglavnom se odnose na rekonstrukciju sistema za navodnjavanje, što predstavlja glavni problem za proizvođače voća.

U cilju realizacije gore pomenutih usluga u oblasti savetodavnih usluga, NASO je u septembru 2013. godine pokrenuo izradu predloga u Pravilniku o načinu obavljanja savetodavnih poslova u poljoprivredi u cilju uvođenja organskih gazdinstava koja su u sistemu kontrole i sertifikacije u sistem rada savetodavnih poslova. Predlozi su dati kako u oblasti individualne metode rada tako i u oblasti grupnih metoda rada sa gazdinstvima. Zbog specifične geografske rasprostanjenosti i koncentracije organskih proizvođača, a zbog iznalaženja najefikasnijeg modela pružanja savetodavnih usluga u individualnom radu sa gazdinstvima, na osnovu ovog Pravilnika čije se usvajanje očekuje do karja 2013. god, će se u godišnjim Uredbama o utvrđivanju godišnjeg programa razvoja savetodavnih poslova u poljoprivredi utvrđivati obim odnosno broj savetodavaca i profil zaduzenih za vodjenje gazdinstava koja primenjuju metode organske proizvodnje, na nivou svake Poljoprivredno savetodavne službe.

Grafikon 4:

Oprema i mehanizacija korišćeni na poljoprivrednom gazdinstvu koje se bavi organskom proizvodnjom i izvorima nabavke

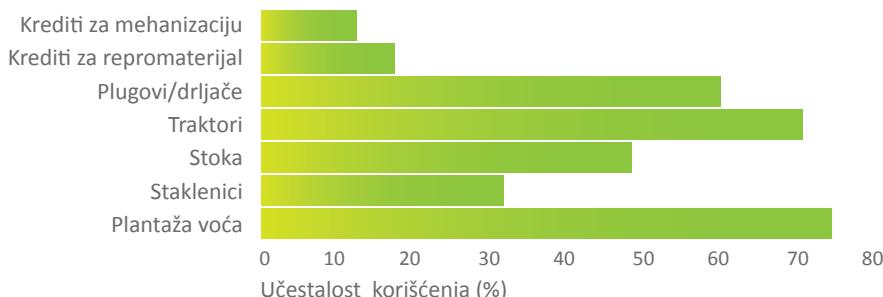

Tabela 4:

Profil proizvođača koji se bave organskom proizvodnjom

Parametar	Vrednost
Učestalost prodaje trgovcima na veliko/ prerađivačima	> 75%
Učestalost ugovorene proizvodnje	67%
Ostvareno uvećanje cena organskih proizvoda u poređenju sa konvencionalnim	10-20%
Standardna proizvedena količina	64% < 1 tone
Učestalost sortiranja	60%
Glavna marketinška ograničenja	Niska cena (50%), visoki ulazni troškovi (53%), nedostatak hladnjaka za voće (48%)

NASO je, na osnovu mišljenja većeg broja proizvođača u Srbiji, ustanovila da veliki problem predstavlja nedostupnost određenih sirovina potrebnih za realizaciju procesa proizvodnje. Semenski i sadni materijal retko se može naći na tržištu, naročito u potrebnim količinama. Upotreba đubriva takođe je sporno pitanje (organska proizvodnja oslanja se na stajnjak i kompost). Uzimajući u obzir da tek svaki drugi proizvođač uzgaja domaće životinje, što je veoma mali broj, dostupan stajnjak jedva da je dovoljan da opskrbi 5-6 ha zemlje hranivima potrebnim za optimalne prinose. Komercijalna sredstva za ishranu bilja i oplemenjivanje zemljišta relativno su dostupna na tržištu, ali je sporno pitanje isplativosti njihovog korišćenja za organske proizvođače.. Odgovarajuća i efikasna sredstva za zaštitu bilja takođe su retka, pa proizvođači često nemaju način da se izbore sa bolestima i štetočinama, što dodatno utiče na smanjenje prinosa i kvalitet proizvedenih poljoprivrednih proizvoda. Navodnjavanje je takođe problematično, posebno u slučaju uzgajanja voća.

Organski poljoprivredni proizvodi uglavnom se prodaju trgovcima na veliko i prerađivačkim kompanijama, sa kojima skoro 70% primarnih proizvođača zaključuje ugovore pre početka sezone. Direktnu prodaju, npr. na zelenim pijacama i u maloprodajnim objektima praktikuje svega 20% poljoprivrednika. Zbog ovakvog sistema, uvećanje cena koje proizvođači ostvare za svoje organske proizvode veoma je umereno (prosečno 10-20%) i potvrđuje činjenicu da se dodata vrednost ne stvara na nivou poljoprivrednog gazdinstva. Takođe, problematična je i zastupljenost proizvoda na tržištu. S obzirom na često prisutan nedostatak skladišnog prostora, proizvodi su dostupni samo tokom glavne sezone, kada proizvođači preplave tržište. Klasiranje proizvoda vrši svaki drugi poljoprivrednik i to uglavnom prema veličini, retko prema kvalitetu. Proizvodi se pakuju u plastičnu ambalažu. Otežavajući okolnost kada je u pitanju prevoz robe predstavlja to što je 40% upakovane robe u pakovanjima mase veće od 1 t.

U sektoru su prisutne i nove tendencije, naime veliki trgovinski lanci jačaju ponudu organskih proizvoda koji su cenovno i kvalitetom konkurentni domaćim proizvodima. Primetan je i trend uključivanja u primarnu biljnu i animalnu proizvodnju velikih kompanija, koje organsku proizvodnju praktikuju na velikim površinama. Proizvodnja stočne hrane, kao i kompletan sektor animalne organske proizvodnje, ima rastući trend, a u početkom 2013. god su se prvi put na tržištu pojavili mlečni proizvodi (sveže mleko, jogurt, pavlaka).

Proizvođači su zadovoljni kvalitetom pružanja savetodavnih usluga, jer jednom u dva meseca imaju priliku da sa savetodavcima razgovaraju o glavnim temama, kao što su upotreba sredstava za zaštitu bilja i oplemenjivača zemljišta i dostupnost sirovina za organsku proizvodnju. Uprkos dobroj pokrivenosti savetodavnim službama, niska produktivnost i dalje predstavlja značajan problem.

Oko 60 % proizvođača organizovano je u krovno udruženje NASO, pojedinačno ili preko firmi sa kojima su u kooperantskim odnosima. Ostala poslovna udruženja oko kojih su okupljeni su Terra's i Topas.

2.3 INDUSTRIJA PRERADE ORGANSKE HRANE²

Vlada Srbije je 2004. godine usvojila aktioni plan za uklanjanje administrativnih prepreka stranim investicijama. Uspostavljena je nacionalna strategija u pogledu stranih ulaganja do 2010. godine. U poslednje vreme došlo je do porasta broja investicija, kao i porasta preuzimanja, spajanja i privatizacija, koje su često podržavane od strane inostranih kompanija. Od značaja za sektor organske proizvodnje su kompanije koje posluju u sektoru voćarstva i povrtarstva. Kapaciteti većine ovih kompanija su mali, a broj od 200 registrovanih preradivača voća i povrća i dalje je veoma visok. Svi oni imaju zakonsku obavezu da posluju u skladu sa standardima HACCP. Kompanije koje imaju hladnjače dominiraju u ovom sektoru, budući da su vođene pretpostavkom da je mnogo lakše dobiti sertifikat za hladnjaču nego ulagati u kompletну preradivačku liniju za džemove i sokove. Oko 25 kompanija koje se bave preradom hrane preradjuju i organske proizvode. Nekima od njih je glavna delatnost prerada konvencionalnih proizvoda, ali poseduju i dodatnu liniju za preradu organskih proizvoda, dok je ostalima glavna delatnost prerada organske sirovine. Takođe se i neki primarni proizvođači bave preradom sopstvenih proizvoda.

²Uzeto iz kompanije Agri-Livestock Consultant Ltd 2010: Studija sektora voća i povrća iz IPARD programa, Republika Srbija, Arcotress Consortium 2006: Studija o situaciji u poljoprivredi u pet zemalja aplikantata: Izveštaj o Srbiji; Agencija za privatizaciju Republike Srbije 2005: Procena uticaja privatizacije u Srbiji

Tabela 5:

Kompanije i proizvođači članice udruženja Serbia Organica

Kompanija	Internet stranica	Vrsta proizvoda
Agro zlatar, Nova Varoš		Heljda i proizvodi od nje (brašno, jastuci i dušeci)
Aronija Vita, Stara Pazova	www.aronijavita.rs	Proizvodi od aronije
Beyond, Niš	www.beyondhealthfood.com	Makrobiotički proizvodi na bazi soje (sojin sir – tofu)
Coja promet, Aleksinac	www.coja-promet.com	Sušeno voće, pečurke
Conimex trade doo, Ruma	www.conimext.co.rs	Proizvodi od aronije
CPA Organic, Bajina Bašta	www.cpa.org.rs	Vino, rakija
Ekolife MD Plus, Vladičin Han	www.ekolifemdplus.info	Lekovito i začinsko bilje, džemovi
Foodland doo, Beograd	www.foodland.rs	Voćni džemovi, slatka, ajvar, sokovi
Janoš Farago, Orom		Čajevi, začinsko bilje
Josip Mamužić, Subotica		Brašno, mlevena paprika, pasterizovana zimnica
Jovanjica doo	www.jovanjica.com	Pasterizovana zimnica od povrća
Lion Foods Co. Beograd	www.lionfoods.co.rs	Smrznuto, sušeno i čokoladirano voće i povrće
Midi Organic, Blace	www.midiorganic.com	Smrznuto i sušeno voće
Repro Trade	www.reprotorade.co.rs	Paste, brašno, kornfleks
Suncokret, Hajdukovo	www.suncokret.rs	Biljni namazi (puteri), ulje i proizvodi od uljarica, pasterizovano povrće
Winner's Health & Invest doo, Jagodina	www.winners-health.com	Proizvodi od aronije
Zadrugar, Ljubovija	www.fruit.rs	Smrznuto bobičasto i drugo voće
Zdravo ORGANIC doo, Selenča	www.zdravo.rs	Voćni džemovi, sokovi, voćni i povrtni

2.4 LANCI VREDNOSTI I STVARANJE VREDNOSTI³

U Srbiji, kao i u drugim delovima sveta, teško se postiže stvaranje vrednosti poljoprivrednih proizvoda u okviru poljoprivrede malog obima, a posebno kada se radi o proizvodima namenjenim konzumiranju u ishrani. Razlozi su sledeći:

- ⇒ Mali poljoprivredni proizvođači teško koriste prednosti ekonomije obima i stoga su, u većini slučajeva, njihovi troškovi proizvodnje visoki,
- ⇒ Poljoprivrednici uglavnom nisu dobro integrirani u tržišta, nemaju dovoljnu marketinšku moć, a čak i ako dolazi do stvaranja vrednosti, to se dešava na višim nivoima lanca vrednosti, a ne na primarnom nivou,
- ⇒ Prerađivači takođe posluju sa visokim jediničnim troškovima, a sa druge strane, neophodno je da zadovolje zahteve međunarodnog tržišta, što utiče na to da je stvorena vrednost proizvoda i dalje mala, mada je veća nego na nivou primarne proizvodnje;
- ⇒ Najviše marže postižu se različitim transakcijama koje se obavljaju na nivou prerade poljoprivrednih proizvoda, što je uzrokovano većom fleksibilnošću trgovaca po pitanju rukovanja sirovinama i poslovanja sa posrednicima, ali i njihovom pristupu krajnjim kupcima;
- ⇒ Usled visoke konkurentnosti proizvoda na tržištu hrane, strukture maloprodaje i osetljivosti potrošača, marže i stvaranja vrednosti su skromne, čak i na nivou distributera.

Kao posledica toga, dodata vrednost neprerađenih poljoprivrednih proizvoda u lancu vrednosti retko prelazi faktor od 5-10. Dodata vrednost teško se postiže na nivou poljoprivrednog gazdinstva i prerade malog obima.

Tabela 6:

Lanac vrednosti u organskoj proizvodnji u Srbiji - slučaj soka od jabuke

Veći prihod i stepen profitu mogu se ostvariti eksploracijom ekonomije obima, što podrazumeva širenje, saradnju ili ujedinjavanje snaga u udruženju.

³Pripremljeno u skladu sa informacijama dobijenim iz direktnih razgovora sa kompanijama Doehter GmbH, Nemačka, Rauch GmbH, Austrija, Solid Organic Link (trgovina na veliko organskim proizvodima), Holandija, EDEKA Verrtriebsgesellschaft, Hamburg i korišćenjem podataka podatkovne baze podataka HS STO

2.5 ISTRAŽIVANJE I RAZVOJ U POLJOPRIVREDI, SAVETODAVNE USLUGE I STATUS ZNANJA U INDUSTRIJI⁴

U Srbiji trenutno postoji 34 savetodavne službe, u kojima radi 235 savetodavaca. Njima upravlja Vlada Republike Srbije i njihove zadatke definišu MPŠV i Pokrajinski sekretarijat za poljoprivrednu, vodoprivredu i šumarstvo. U saradnji sa MPŠV-om i GIZ/ACCESS-om, NASO je 2010. godine sprovedla edukaciju savetodavaca u oblasti organske proizvodnje.

Poljoprivredne stručne i savetodavne službe u Republici Srbiji zapošljavaju savetodavce različitih struka. Savetodavac za organsku proizvodnju nije usko profilisan u smislu pružanja usluga samo iz oblasti organske proizvodnje, iako je organska proizvodnja delom uključena u sistem pružanja savetodavnih usluga. Postojanje savetodavaca ovakvog profila bilo bi neophodno pre svega zbog specifičnosti organske proizvodnje i potreba organskih proizvođača na „terenu”, kao i opštег interesa za intenzivnjim razvojem ove proizvodnje. Za intenzivniji razvoj organske proizvodnje bilo bi neophodno definisati kriterijume za savetodavce u organskoj proizvodnji (formalno obrazovanje, profesionalni treninzi, obuke itd.). Na taj način dobili bi se profilisani savetodavci, koji bi svojim radom stručno podržavali postojeće proizvođače i preuzimali aktivnu ulogu uvođenjem novih proizvođača u organsku proizvodnju.

Razvoj savetodavnog sektora treba da obezbedi da svaki proizvođač organskih proizvoda u Republici Srbiji, ima mogućnost da dobije usluge savetodavaca za organsku proizvodnju. Bilo bi potrebno, osim toga, da savetodavac za organsku proizvodnju bude uključen u kontinuirane obuke u zemlji i иностранству, gde će sticati aktuelna znanja i informacije iz ove oblasti. Od velikog je značaja unapređenje saradnje između savetodavnog i istraživačkog sektora u cilju uspostavljanja praktičnog sistema primene znanja. Pored državnih savetodavnih službi, i privatne kompanije pružaju savetodavne usluge poljoprivrednicima, na osnovu potpisanih ugovora.

Usluge koje pružaju državne savetodavne službe ne naplaćuju, a kvalitet zavisi od visine dodeljenog budžeta na koju utiču brojni faktori. Zakonom o obavljanju savetodavnih i stručnih poslova u oblasti poljoprivrede („Službeni glasnik RS”, br. 30/10), regulišu se najvažnija pitanja iz ove oblasti:

- ⇒ Uslovi i način obavljanja savetodavnih i stručnih poslova u poljoprivredi;
- ⇒ Registar poljoprivrednih savetodavaca;
- ⇒ Obuka i usavršavanje poljoprivrednih savetodavaca i proizvođača;
- ⇒ Planiranje razvoja savetodavnih poslova.

⁴Uzeto iz: Cvijanović 2009: Obrazovanje, Naučno istraživanje i savetodavni rad u poljoprivredi Srbije. Primjenjene studije u poljoprivrednom biznisu i trgovini, Ministarstvo nauke i tehnološkog razvoja u RS; Svetska banka 2006: Finansijska podrška za inovacije u trgovini u Srbiji i Hornischer U.2010/AFC/FIBL: Proširenje i istraživanje organske poljoprivrede u Srbiji - Izveštaj o statusu

U cilju realizacije gore pomenutih usluga u oblasti savetodavnih usluga, NASO je u septembru 2013 godine pokrenuo izradu predloga u Pravilniku o načinu obavljanja savetodavnih poslova u poljoprivredi u cilju uvođenja organskih gazdinstava koja su u sistemu kontrole i sertifikacije u sistem rada savetodavnih poslova. Predlozi su dati kako u oblasti individualne metode rada tako i u oblasti grupnih metoda rada sa gazdinstvima. Zbog specifične geografske rasprostranjenosti i koncentracije organskih proizvodjača, a zbog iznalaženja najefikasnijeg modela pružanja savetodavnih usluga u individualnom radu sa gazdinstvima, na osnovu ovog Pravilnika čije se usvajanje očekuje do karja 2013.god, će se u godišnjim Uredbama o utvrđivanju godišnjeg programa razvoja savetodavnih poslova u poljoprivredi utvrđivati obim odnosno broj savetodavaca i profil zaduzenih za vodenje gazdinstava koja primenjuju metode organske proizvodnje, na nivou svake Poljoprivredno savetodavne službe.

NASO je, na osnovu mišljenja većeg broja proizvođača u Srbiji, ustanovila da veliki problem predstavlja nedostupnost određenih sirovina potrebnih za realizaciju procesa proizvodnje. Semenski i sadni materijal retko se može naći na tržištu, naročito u potrebnim količinama. Upotreba đubriva takođe je sporno pitanje (organska proizvodnja oslanja se na stajnjak i kompost). Uzimajući u obzir da tek svaki drugi proizvođač uzgaja domaće životinje, što je veoma mali broj, dostupan stajnjak jedva da je dovoljan da opskrbi 5-6 ha zemlje hranivima potrebnim za optimalne prinose. Komercijalna sredstva za ishranu bilja i oplemenjivanje zemljišta relativno su dostupna na tržištu, ali je sporno pitanje isplativosti njihovog korišćenja za organske proizvođače.. Odgovarajuća i efikasna sredstva za zaštitu bilja takođe su retka, pa proizvođači često nemaju način da se izbore sa bolestima i štetočinama, što dodatno utiče na smanjenje prinosa i kvalitet proizvedenih poljoprivrednih proizvoda. Navodnjavanje je takođe problematično, posebno u slučaju uzgajanja voća.

Osnovno poljoprivredno obrazovanje stiče se u 33 državne srednje poljoprivredne škole. Visoko obrazovanje pružaju akreditovane obrazovne visokoškolske institucije od kojih su najznačajnije: Poljoprivredni fakultet u Beogradu, Šumarski fakultet u Beogradu, Poljoprivredni fakultet u Novom Sadu, Agronomski fakultet u Čačku, Fakultet za biofarming u Bačkoj Topoli, Fakultet ekološke poljoprivrede u Svilajncu i Veterinarski fakultet u Beogradu. Nastavni plan u vezi sa agroekonomijom predaje se na univerzitetima u Beogradu, Subotici, Novom Sadu i Nišu.

Na inicijativu i uz aktivno učešće NASO, u saradnji sa Zavodom za unapređenje obrazovanja i vaspitanja su u toku 2010. god. izrađeni i usvojeni nastavni programi iz organske poljoprivredne proizvodnje i od školske 2011/2012. godine uvedeni kao izborni predmeti (organsko povrtarstvo i ratarstvo, organsko voćarstvo i organsko stočarstvo) u poljoprivredne škole u okviru nastavnog smera: poljoprivredni tehničar.

U cilju daljeg afirmisanja organske proizvodnje, NASO je u saradnji sa Poljoprivrednim fakultetom u Beogradu i Zavodom za unapređenje obrazovanja pri Ministarstvu prostvete i nauke, od kojeg je dobila akreditaciju, sprovedla program edukacije nastavnog kadra srednjih poljoprivrednih škola iz oblasti organske proizvodnje u toku 2011. i 2012. godine. Naso je nosilac akreditacije i za školske 2012/2013. god. i 2013/2014. god. kako za modul organska poljoprivreda tako i za modul organska prerada.

Jedan od glavnih zaključaka radne grupe za istraživanja NAP bio je potreba za zajedničkim organizovanim i definisanim istraživačkim ciljevima u organskoj proizvodnji. Stoga je u toku 2012. godine GIZ/ACCESS podržao izradu nacionalne strategije za naučno istraživanje i razvoj u organskoj poljoprivredi, u čiju su izradu uključene sve naučno-istraživačke institucije u Srbiji. U toku 2013. god uz podršku GIZ /ACCESS je nastavljen rad na doradi i dodatnom usklađivanju ovog dokumenta sa ostalim ciljevima razvoja organske poljoprivrede u Srbiji. Očekuje se da će strategija biti završena do kraja 2013. god.

Tabela 7:

Istraživačke i naučno - obrazovne institucije, članice udruženja Serbia Organica

Institucija	Internet stranica
Fakultet ekološke poljoprivrede, Svilajnac	www.educons.edu.rs
Fakultet za Biofarming, Megatrend Univerzitet	www.megatrend.edu.rs/fbio
Institut Tamiš, Pančevo	www.institut-tamis.co.rs
Institut za ekonomiku poljoprivrede, Beograd	www.iep.bg.ac.rs
Institut za higijenu i tehnologiju mesa	www.inmesbgd.com
Institut za povrtarstvo, Smederevska Palanka	www.institut-palanka.co.rs
Institut za proučavanje lekovitog bilja „Dr Josif Pančić“, Beograd	www.iplb.rs
Institut za ratarstvo i povtarstvo, Novi Sad	www.nsseme.com
Poljoprivredne stručne službe Srbije	www.psss.rs
Poljoprivredne stručne službe Vojvodine	www.polj.savetodavstvo.vojvodina.gov.rs
Poljoprivredni fakultet, Univerzitet u Beogradu	www.agrif.bg.ac.rs
Poljoprivredni fakultet, Univerzitet u Novom Sadu	www.polj.ns.ac.rs

3.1 NACIONALNI PROGRAM RURALNOG RAZVOJA OD 2011. DO 2013. GODINE

U skladu sa svojim nadležnostima, MPŠV je 2010. godine izradilo nacrt Nacionalnog programa ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine⁵, definišući ciljeve i vizije budućeg razvoja poljoprivrede i ruralne sredine, naročito u okviru predviđenog pristupanja STO i integracije u EU. Nacionalni program ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine usvojen je u februaru 2011. godine.

Program se fokusira na poboljšanje konkurentnosti poljoprivrednih gazdinstava i povzivanje primarne proizvodnje sa preradom i marketingom, tako da se vrednost stvara duž čitavog vrednosnog lanca. Ovo je od izuzetne važnosti s obzirom na to što se sa pristupanjem STO i EU očekuje porast pritska na mala poljoprivredna gazdinstva da se takmiče na međunarodnom nivou. Mleko i meso, kao i voće i povrće, sektori su od najvećeg značaja, a samim tim i primarne mete mera za poboljšanje konkurentnosti. Mnogo je faktora koji utiču na unapređenje poljoprivrede i trgovine poljoprivrednim proizvodima. Kroz ovaj program podsticaće se formiranje poljoprivrednih udruženja kao i mere za unapređenje kapaciteta čuvanja i skladištenja proizvoda, pakovanja i prodaje na različitim tržištima. Takođe, bolja povezanost sa prerađivačkom industrijom ponudiće proizvođačima priliku da kanališu poljoprivredne proizvode prema potražnji i na domaćem i na stranom tržištu. Zbog potrebe da srpska prerađivačka industrija značajno unapredi svoju efikasnost u preradi sirovina i dobijanju gotovih proizvoda, kao i u ispunjavanju globalnih standarda, uvođenje i poštovanje standarda kvaliteta i usklađivanje sa međunarodnim pravilima i procedurama poslovanja smatraju se ključnim ciljevima koje treba postići.

Nacionalni program ruralnog razvoja definisan je i limitiran 2013. godinom zato što je i budžet Evropske unije definisan do te godine. MPŠV od jeseni 2012. godine ulazi u pripremne radnje za izradu programa za period 2014 - 2020. godine, koji će pratiti politiku ruralnog razvoja Evropske unije za taj period i biti u skladu sa njom. Srbija je sticanjem zvanja kandidata za članstvo u Evropskoj uniji u martu 2012. godine dobila mogućnosti otvaranja tzv. IPARD-a, pete komponente fondova IPA iz ovog budžetskog perioda. Za organski sektor je posebno važna druga osa u okviru programa IPARD, koja obuhvata set agroekoloških mera i organsku proizvodnju.

⁵MPŠV, 2010: Nacrt Nacionalnog programa ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine

Tabela 8:

Ciljevi Nacionalnog programa ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine

Razvoj dinamičnih i konkurentnih poljoprivrednih gazdinstava koja rade u skladu sa modernim i standardima koji štite životnu sredinu.
Razvoj profitabilne prerađivačke industrije, sposobne da proizvodi proizvode za kojima je velika potražnja na domaćem i stranom tržištu.
Razvoj ruralnih sredina u kojima će ruralna populacija moći da živi, radi i razvija sopstveni identitet.

3.2 STRATEGIJA BIOLOŠKE RAZNOVRSNOSTI R. SRBIJE OD 2011. DO 2018. GODINE

Tokom 2010. godine Ministarstvo životne sredine i prostornog planiranja, uz podršku Programa Ujedinjenih nacija za razvoj (UNDP) i Globalnog fonda za životnu sredinu (GEF), izradilo je Strategiju biološke raznovrsnosti Republike Srbije za period od 2011. do 2018. godine, koju je potom Vlada Srbije usvojila u februaru 2011. godine. Aktivnosti u strategiji definisane su kratkoročno, sa periodom implementacije od 1-3 godine, srednjoročno 3-5 godina, dugoročno 5-7 godina, te kontinuirano.

Strategija je inicirana usled nedostatka sveobuhvatne politike i mera kako bi se zaustavilo dalje opadanje i podržalo očuvanje agrobiodiverziteta u Srbiji. Strategija integrira princip zaštite i održivog korišćenja biološke raznovrsnosti u relevantne sektorske ili međusektorske planove, programe i politike, tamo gde je to moguće i potrebno. Shodno tome, u okviru širokog opsega različitih mera prepoznatih kao važnih za očuvanje biodiverziteta, Strategija, između ostalog, a pod kategorijom uticaja poljoprivrede, navodi i razvijanje nacionalnog programa za organsku poljoprivredu, koji je u Akcionom planu za sprovođenje strategije razvoja organske poljoprivrede predložen u okviru srednjoročnih (3-5 godina) mera izvršenja aktivnosti.

Tabela 9:

Nacionalne institucije i ministarstva relevantna za agrarnu politiku i ruralni razvoj

Institucija/Ministarstvo	Internet stranica
Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede	www.mpt.gov.rs
Ministarstvo regionalnog razvoja i lokalne samouprave	www.mrrls.gov.rs
Ministarstvo finansija i privrede	www.mfp.gov.rs
Ministarstvo prirodnih resursa, rudarstva i prostornog planiranja	www.ekoplan.gov.rs
Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja	www.mpn.gov.rs
Ministarstvo spoljne i unutrašnje trgovine i telekomunikacija	www.mtt.gov.rs
Nacionalna agencija za regionalni razvoj	www.narr.gov.rs
Agencija za strana ulaganja i promociju izvoza	www.siepa.gov.rs
Fond za podršku investicija u Vojvodini	www.vip.org.rs

3.3 NACIONALNI AKCIONI PLAN RAZVOJA ORGANSKE PROIZVODNJE U SRBIJI

U letu 2009. godine MPŠV je uz podršku GIZ-a izradilo nacrt Nacionalnog akcionog plana razvoja organske proizvodnje u Srbiji. Ovaj dokument može se opisati kao srpska verzija Akcionog plana za organsku hranu i poljoprivredu Evropske komisije⁶, s obzirom na to što njegov opšti cilj predviđa povećanje ukupnih površina zemljišta u procesu konverzije ili u organskom statusu na 50.000 ha. Kako bi se postigao ovaj glavni cilj, formulisano je 12 koraka, koji predstavljaju međuciljeve. Ovaj dokument još nije zvanično usvojen od strane Vlade Republike Srbije, mada su mnogi koraci koje predviđa realizovani u periodu od 2010-2012. godine. Nacionalna asocijacija je uz podršku stranih donatora (Agrobiznis projekta USAID-a i GIZ/ACCESS-a), pokrenula i okončala mnoge aktivnosti predviđene planom.

U novemburu 2011. godine urađena je revizija Nacionalnog akcionog plana razvoja organske proizvodnje u Srbiji u kojoj je učestvovalo oko 40 najvažnijih predstavnika sektora (predstavnici tri ministarstva, fakulteta, instituta, nevladinog, privatnog sektora i savetodavnih službi). Izvršena je revizija ciljeva i implementacionih mera postavljenih 2009. godine. Ovaj dokument nije mogao biti poslat Vladi RS na usvajanje od strane MPŠV pošto je prethodno organska poljoprivreda morala da se značajnije uključi i obradi u Strategiji poljoprivrede RS što do sada nije bio slučaj. Tokom 2013. godine

⁶MPŠV 2009: Nacionalni akcioni plan razvoja organske proizvodnje u Srbiji

je MPŠV izradilo Strategiju razvoja poljoprivrede i ruralnih područja za period 2014-2024. godine u čijoj izradi ja NASO imao aktivno učešće, pa je organska poljoprivreda uvršćena kao važan segment ovog dokumenta čija izrada finalne verzije i usvajanje se očekuje do kraja 2013, što će potom obezbediti pravnu osnovu i za usvajanje Nacionalnog akcionog plana za organsku proizvodnju za koji je u toku 2013. godine izrađen detaljni plan aktivnosti.

Tabela 10:

Ciljevi Nacionalnog akcionog plana razvoja organske proizvodnje u Srbiji, 2011.

1. Podrška organskoj proizvodnji kao sastavnom delu nacionalne poljoprivredne politike i politike ruralnog razvoja
2. Zakonodavstvom Srbije regulisana organska proizvodnja u skladu sa standardima EU
3. Formiranje odeljenja za organsku proizvodnju u okviru sektora za ruralni razvoj u Ministarstvu poljoprivrede, trgovine, šumarstva i vodoprivrede; Nacionalna asocijacija „Serbia organica“ je održiva kao krovna organizacija; formiranje i razvojna podrška drugim asocijacijama, NVO i zadružama; razvoj centara za organsku proizvodnju
4. Srbija je uspostavila operativan i efektivan sistem za procenu usaglašenosti i kontrolu u organskoj proizvodnji u skladu sa zahtevima EU
5. Uspostavljena su primenjena istraživanja u oblasti organske proizvodnje (program ciljanog istraživanja)
6. Organska poljoprivreda je uključena kao predmet u formalno obrazovanje
7. Pristupačan i zahtevima tržišta okrenut savetodavni sektor pruža organskim proizvođačima stručnu i osavremenjenu podršku
8. Poboljšana percepcija srpskih potrošača o organskim proizvodima
9. Razvoj domaćeg tržišta
10. Promocija izvoza/postoji zadovoljavajuće prisustvo srpskih trgovaca na stranim tržištima
11. Subvencionirane kreditne linije za organske proizvođače
12. Implementacija i nadzor Nacionalnog akcionog plana razvoja organske proizvodnje u Srbiji

Iako je opšti cilj ambiciozan, Srbija će koristiti mogućnosti koje proizilaze iz dostupnosti predstojećih fondova IPARD da pomogne učesnicima lanca organske proizvodnje i integriše proizvodni i prerađivački sistem Srbije u međunarodna svetska pravila, kako bi u narednim godinama došlo do nastanka profitabilnog i značajnog poljoprivrednog podsektora.

3.4 FINANSIJSKA PODRŠKA ZA SEKTOR ORGANSKE PROIZVODNJE

Finansijska podrška sektoru organske proizvodnje započela je 2005/06. godine. Tada su u MPŠV prvi put planirana podsticajna sredstva za organsku proizvodnju u vidu nadoknade troškova sertifikacije, kada je za ove potrebe obezbeđena suma od 19.000 evra. Za 2007/08. godinu planirana su sredstva za pokrivanje troškova nastalih u periodu konverzije (prelaska na organsku proizvodnju), a tokom 2008. godine isplaćeno je 11.000 evra. MPŠV je 2009. godine odobrilo 27 subvencija proizvođačima koji se bave organskom proizvodnjom u ukupnom iznosu od 46.000 evra. Što se tiče 2010. godine, MPŠV je primilo 98 zahteva za podsticajna sredstva, od čega je odobreno 53 zahteva, a ukupna isplaćena suma iznosila je 200.000 evra. Sledeće, 2011. godine, ukupna isplaćena suma bila je oko 400.000 evra subvencija, mada se očekuje isplata od još oko 50.000 evra.

Podsticajna sredstva za 2012. godinu izostala su iz plana nadležnog ministarstva, ali su učesnici mogli da refundiraju 50% ukupnih troškova sertifikacije, mada ne i za troškove nastale u periodu konverzije. Početkom 2013 godine donet je Zakon o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju i Pravilnik kojim su određeni i podsticaji za organsku proizvodnju , putem direktnih podsticaja po ha , koji su za 40% uvećani u odnosu na iznos za konvencionalnu proizvodnju . Mana tog Zakona za organske stočarske proizvođače je što su kriterijumi za ostvarivanje podsticaja neprilagođeni aktuelnoj situaciji pa je jako mali broj proizvođača stekao pravo da konkuriše za sredstva, zbog čega je NASO pokrenuo inicijativu za izvesne izmene i dopune toga Zakona koje bi trebalo do kraja 2013. godine da se usvoje, a onda tokom 2014. godine usvoji i novi Pravilnik o podsticajima za organsku proizvodnju.

4

TRŽIŠTE I TRGOVINA

4.1 LOKALNO TRŽIŠTE ZA ORGANSKE PROIZVODE

U poređenju sa drugim zemljama jugo-zapadnog Balkana, koncentracija maloprodajnih objekata u Srbiji još uvek nije zastupljena. Najveći deo prehrambenih proizvoda i dalje se prodaje u malim prodavnicama. Tempo je bio prvi market koji je otvorio maloprodajni lanac 2004. godine, a sledili su Intermarche/Interex, Mercator, Maxi Delhaize, Univerexport, Metro i Super Vero. Pojavljivanje ovakvih supermarketa pokrenulo je rast u cenama hrane, a istovremeno smanjilo proizvođačke cene.

Potrošači teško menjaju svoje navike u ishrani, čak i ako cene osnovnih prehrambenih proizvoda rastu. Tražnja za osnovnim prehrambenim proizvodima slabo je elastična u odnosu na vrednost prihoda i cene tih proizvoda. Ova situacija, međutim, ne odnosi se na organske proizvode. Kako konzumiranje organske hrane nije od primarnog značaja, potrošači širom sveta, a posebno u zemljama sa ograničenim budžetom, reaguju na rast cena i smanjenu kupovnu moć. Sa porastom prihoda, konzumiranje gotovo svih proizvoda raste, ali kada dođe do porasta cena proizvoda, konzumiranje hrane se menja: mlečni proizvodi, žitarice i meso zamenjuju se povrćem i korenastim biljkama, a organski proizvodi konvencionalnim. Iako se prihod po glavi stanovnika u Srbiji povećao u poslednjih deset godina, konzumiranje organskih proizvoda i dalje je ograničeno usled porasta cena hrane.

Većina organskih proizvoda koji se mogu naći na srpskom tržištu je iz uvoza, a samo određene količine svežih proizvoda i to: povrća, žitarica, nešto manje voća, a od preradjenih:brašna, testenine, sokova i džemova, ulja, zimnice, su domaćeg porekla. Za sada se na tržištu, od sertifikovanih animalnih proizvoda, u maloj količini mogu naći samo jaja i med, a od 2013. god i po prvi put mlečni proizvodi: sveže, mleko, jogurt i pavlaka.

Kod proizvoda namenjenih ishrani beba dominiraju uvozni, a isti proizvodi domaćeg porekla namenjeni su izvozu i na domaćem tržištu nisu zastupljeni. Pored hrane, postoji konstantan porast u zastupljenosti sertifikovanih kozmetičkih proizvoda, dok se organski tekstil teško pronalazi na tržištu i uvoznog je porekla

Tabela 11:

Raspon minimalnih i maksimalnih cena na malo organskog i konvencionalnog svežeg voća i povrća na zelenim pijacama (januar-oktobar 2013)
 Za obračun cena u EUR uzeta prosečna vrednost dinara za srednji kurs evra za period april-oktobar 2013
 (114,6 RSD za 1 EUR)

Naziv proizvoda	Beograd				Novi Sad			
	Organски proizvod, cena (EUR/kg)		Konvencionalni proizvod, cena (EUR/kg)		Organски proizvod, cena (EUR/kg)		Konvencionalni proizvod, cena (EUR/kg)	
	Min	Max	Min	Max	Min	Max	Min	Max
Salata	0,5	0,7	0,3	0,9	0,4	0,5	0,3	0,8
Šargarepa	1,0	1,5	0,3	0,8	0,8	1,1	0,3	0,5
Kupus	1,1	1,3	0,3	0,5	0,9	1,1	0,4	1,1
Cvekla	0,7	1,5	0,4	0,7	0,7	1,1	0,5	0,9
Kelj	1,1	2,0	0,6	1,1	0,9	1,1	-	-
Paradajz	1,6	2,0	0,4	1,8	1,6	1,8	0,4	2,0
Krastavac (salatar)	1,2	2,0	0,4	2,7	0,9	1,5	0,3	3,1
Paprika	1,3	2,0	0,4	1,8	1,3	0,0	0,4	1,8
Krompir	1,1	2,4	0,3	0,7	0,7	1,5	0,4	0,8
Crni luk	0,7	1,5	0,3	0,9	0,7	1,1	0,4	0,7
Jabuka	0,9	2,5	0,2	1,3	0,0	0,0	0,4	1,8
Jagoda	2,7	4,0	1,1	4,4	2,7	0,0	1,3	2,7
Kajsija	2,0	2,9	0,7	4,4	0,0	0,0	0,6	2,2

Prikazan je raspon minimalnih i maksimalnih cena u zavisnosti od sezonskih varijacija u periodu januar-oktobar 2013. godine

Izvor za organske proizvode:

Beograd, obrađena 4 maloprodajna mesta (2 zelene pijace i 2 maloprodajna objekta)

Novi Sad, obrađena 2 maloprodajna mesta

Izvor za konvencionalne proizvode:

Baza podataka Sistema tržišnih informacija poljoprivrede Srbije

JKP Gradske pijace Beograd - Pijačni barometar

Tabela 12:

Maloprodajne cene prerađenih i ostalih organskih prehrabbenih proizvoda u Srbiji (septembar 2013. godine)

Za obračun cena u EUR uzeta prosečna vrednost dinara za srednji kurs evra za septembar 2013. godine (116,5099 RSD za 1 EUR)

Naziv proizvoda	Cena u evrima	
	Min	Max
Džem (divlja borovnica, šumska jagoda, šipurak) (225g)	2,2	2,8
Džem (drenjina, šipurak) (375g)	2,7	3,3
Slatko (šumska jagoda) (225g)	2,5	3,0
Med tegla (890g)	6,9	8,0
Cvekla tegla (400g)	1,1	1,3
Sok jabuka (750ml)	2,4	2,9
Sok šargarepa (750ml)	2,6	3,2
Sok cvekla (750ml)	3,0	3,6
Sok paradajz (250ml)	1,0	1,2
Sok matični divlja kupina (200ml)	1,9	2,2
Sojin sir-tofu (dimljeni) (200g)	2,0	2,2
Sojina pašteta (200g)	2,4	2,5
Začinska paprika (100 gr)	0,9	1,5
Jaja komad	0,24	0,4
Testenina (od kukuruza i pšenice- spelte) (250g)	1,1	1,5
Brašno pšenično (kg)	0,9	1,2
Brašno kukuruzno (kg)	0,8	1,6
Brašno raženo (kg)	1,0	1,7
Brašno ovseno (kg)	1,1	1,5
Brašno ječmeno (kg)	0,9	1,2
Brašno speltino (kg)	1,3	2,1
Ovsene mekinje (200 gr))	0,6	0,9
Sveže mleko (750ml)	0,7	0,8
Jogurt(750 ml)	1,0	1,2
Pavlaka (150ml)	0,4	0,5

Prikazan je raspon minimalnih i maksimalnih cena u periodu januar-oktobar 2013. god. u zavisnosti od maloprodajnih objekata.

Izvor: Obrađena 4 maloprodajna objekta u Beogradu i pijaca u bloku 44 (Novi Beograd)

Lanac maloprodajnih objekata za organske proizvode u Srbiji nedovoljno je razvijen. Zanemarljiv je broj specijalizovanih maloprodajnih objekata koji u ponudi imaju isključivo organske proizvode, tako da su oni uglavnom deo ponude prodavnica koje uz ostale nude i organske sveže i prerađene proizvode. Najveći broj prodavnica sa ponudom organskih proizvoda je u Beogradu i Novom Sadu. Organska hrana može se naći na malom broju zelenih pijaca, u specijalizovanim prodavnicama zdrave hrane i u nekoliko lanaca supermarketa. U toku 2012 i 2013.god. godine primetan je trend povećanja assortimenta u njima, kao i formiranje tzv. „organskih polica”, tj. kornera koji su vidljivo obeleženi, mada je veća ponuda gotovih u odnosu na sveže proizvode. Pa ipak, u nekim supermarketima situacija je takva da su organski proizvodi pomešani sa ostalima, bez bilo kakvog objašnjenja šta organski proizvod zapravo znači.

Iako su organski proizvodi pronašli svoj put do lanaca supermarketa, nije mnogo urađeno na njihovoj promociji i poboljšanju njihove dostupnosti. Izgleda da je potrošačima prepusteno da sami otkriju organske proizvode i da uvide njihove prednosti u odnosu na konvencionalne proizvode.

Istraživanje koje je GIZ sproveo na terenu, kao i intervjuj sa različitim učesnicima u sektoru, pokazuju da prosečan potrošač iz Srbije povezuje termin „organski proizvod“ sa zdravljem. Istraživanje koje je sprovedla NASO pokazuje da potrošači često povezuju organske proizvode sa prirodnim i „neprskanim“, a često ih identifikuju i sa onima gajenim u malim baštama na tradicionalan način. Potrošači nisu edukovani, osim o pojmu sertifikacije organske proizvodnje, i ne znaju kako da raspozna organske proizvode. S druge strane, ima i potrošača koji organsku proizvodnju smatraju pomodarstvom i koji nemaju poverenja u sertifikate.

Shodno tome, promotivne kampanje i kampanje koje bi imale za cilj podizanje svesti potrošača treba fokusirati na ovaj aspekt, što je pokazala i promotivna kampanja koju je Serbia organica vodila krajem 2010. godine. Dodata vrednost za organske proizvode može se postići insistiranjem na njihovoj prirodnosti i zaštiti životne sredine. Za dalji razvoj lokalnog tržišta organskih proizvoda definitivno su potrebne snažne i intenzivne kampanje sa jasnom komunikacionom strategijom, usmerene na definisane potrošačke ciljne grupe. Na osnovu istraživanja tržišta koje je sprovedla NASO opis prosečnog kupca organskih proizvoda u Srbiji je sledeći: žena od 25-40 godina stariosti, obrazovana i svesna uticaja nebezbedne hrane na zdravlje. Kupujući za svoju porodicu, ona promoviše organsku hranu na mikrotržištu.

U cilju daljeg promovisanja i povećanja zastupljenosti organske hrane na zelenim pijacama, u julu 2011. godine NASO je u saradnji sa JKP „Gradske pijace“ započela projekat „Pijaca organske hrane“, koji se za sada realizuje na jednoj beogradskoj pijaci. Tezge sa organskim proizvodima postoje i na ostalim beogradskim pijacama, a na njima prodaju trgovci organskih proizvoda. U zimskom periodu pijaca se organizuje svakog drugog vikenda a u ostalim mesecima svakog vikenda. S obzirom na uspeh

projekta i zainteresovanost kako kupaca tako i prodavaca, u budućnosti se planira da pijaca organske hrane postane deo stalne ponude na gradskim pijacama.

Zbog svega ovoga, a uzimajući u obzir i ograničenu količinu i vrednost organskih proizvoda, kao i skromne izglede za porast njihove zastupljenosti na domaćem tržištu, izvoz organskih proizvoda na međunarodno tržište smatra se većim prioritetom.

Tabela 13:

Distributeri, zelene pijace i supermarketi iz Srbije uključeni u sektor organske proizvodnje (2013)

Distributeri:	Internet stranica
Biošpajz	www.biospajz.rs
Beyond	www.beyondhealthfood.com
Zelene pijace: Pijaca blok 44, Novi Beograd Kalenić pijaca, Beograd Đeram pijaca, Beograd Subotičke pijace, Subotica Zeleni venac, Beograd Pijaca Moj salaš (sezonska), Novi Sad Riblja pijaca, Novi Sad Liman pijaca, Novi Sad Glavna gradska pijaca Požarevac	
Lanci supermarketa	
Univerexport	www.univerexport.rs
Mercator	www.mercator.rs
Tempo	www.tempocentar.com
Metro	www.metro.rs
Maxi	www.maxi.rs
Idea	www.idea.rs
DM Drogerie Market	www.dm-drogeriemarkt.rs
Roda supermarketi	www.roda.rs

4.2 MEĐUNARODNO TRŽIŠTE RELEVANTNO ZA ORGANSKU PROIZVODNJU IZ SRBIJE

4.2.1 Trendovi i okvirni uslovi

Na globalnom nivou, organska proizvodnja razvijala se dug niz godina. Organska proizvodnja je 2009. godine bila zastupljena na 35 miliona ha obradivih površina, a 2011. i 2012. godine na 37,2 miliona ha, što je značajan porast u odnosu na 2005. godinu kada se proizvodnja odvijala na 29 miliona ha. U istom periodu obradive površine pod organskom proizvodnjom na teritoriji EU povećale su se sa 6 miliona ha na 10 miliona ha, što je porast od 8-10% na godišnjem nivou. Ovo povećanje površine došlo je kao odgovor na povećanu potražnju za organskim proizvodima. Ukupna vrednost organskih proizvoda se sa 11 milijardi evra 2003. godine uvećala 2011 god na 44,5 milijardi eura, odnosno 59,1 milijardi \$ a u 2012 god. na 63 milijardi \$⁷ godine. Kako je potrošnja organskih proizvoda u EU rasla brže od proizvodnje, disproportionalno se povećao uvoz iz trećih zemalja. Ne postoje precizni podaci o uvozu iz zemalja koje nisu članice EU budući da harmonizovan sistem naziva i tarifnih oznaka ne pravi razliku između konvencionalnih i organskih proizvoda. Ipak, povećanje uvoza tokom proteklih deset godina može se odrediti pomoću broja registrovanih uvoznika organskih proizvoda u EU, koji se 2009. godine⁸ povećao sa manje od 500 na više od 3.000. Najveći potrošači organske hrane u Evropi su Nemačka, Francuska, Italija, Velika Britanija, Danska i Švajcarska. Pregled i aktivnosti u ovim zemljama, koje redovno objavljuje FIBL, potvrđuju i sledeće trendove:

- ⇒ Maloprodajna vrednost organskih proizvoda u Nemačkoj godinama je fluktuirala, sa godišnjim rastom od preko 10%, dostigavši vrednost od 6 milijarde evra 2010. godine u odnosu na 3,5 milijarde evra 2004. godine⁹. Proizvodi sa najvećim procentom rasta u proteklih nekoliko godina su mleko i mlečni proizvodi, voće i povrće. Tržišni rast u poslednjih pet godina rezultat je veće zastupljenosti proizvoda u supermarketima, preko kojih se proda 54% od ukupne vrednosti organskih proizvoda¹⁰. Supermarketi koji prodaju samo organsku hranu takođe postoje, ali, gledano kroz ukupni promet, oni su znatno slabije zastupljeni u odnosu na klasične supermarkete;
- ⇒ Maloprodaja organske hrane u Italiji prelazi vrednost od 1,5 milijarde evra godišnje. Rafovi u supermarketima na kojima je zastupljena samo organska hra-

⁷Willer, Helga and Kilcher, Lukas (Eds.) (2012) The World of Organic Agriculture - Statistics and Emerging Trends 2012. Research Institute of Organic Agriculture (FiBL), Frick, and International Federation of Organic Agriculture Movements (IFOAM), Bonn - V 3.0 23/02/2012

⁸Organic Food Link, Azra Secerbegovic 2010: Personal communication

⁹"An Analysis of EU Organic Sector" June 2010 - European Commission, Directorate-General for Agriculture and Rural Development, Organic Farming - Unit H.3 – An Economic Analyses of EU Agriculture - Unit L.2

¹⁰Diana Schaack (Agrarmarkt Informations-Gesellschaft mbH (AMI) "The German Market for Organic Food" (Session at the BioFach Congress of Feb. 16, 2012)

na formirani su pre samo tri godine, ali su već do 2009. godine prevazišli prodaju u manjim prehrambenim radnjama;

- ➲ U Velikoj Britaniji maloprodajna vrednost organske hrane beleži veoma slab porast i u 2010. godine iznosila je 2 milijarde evra, za razliku od Francuske, koja je od svih zemalja EU imala najveći godišnji rast vrednosti, sa 3 milijarde evra 2009. godine na 3,5 milijarde evra u 2010. godini;
- ➲ U Austriji je 2010. godine zabeležena maloprodajna vrednost organske hrane od skoro jedne milijarde evra, u Španiji 0,9, Švedskoj i Danskoj po 0,8 a u Holandiji 0,66 milijarde evra. Stiče se utisak da su ove zemlje dostigle limit ili privremenu zasićenost u prodaji organskih proizvoda. U proteklih nekoliko godina rast je varirao između -3 i +5%;
- ➲ Uprkos tome što ima limitiranu populaciju, promet organske hrane u Švajcarskoj je u 2010. godini premašio cifru od jedne milijarde evra. Posmatrano po glavi stanovnika, ovaj parametar ima najveću vrednost u Evropi i sada iznosi 152,5 evra, nakon čega sledi Danska sa 142 evra po glavi stanovnika i ukupnim prometom organske hrane od 0,8 milijardi evra;
- ➲ Tržišta organske hrane u zemljama EU iz centralne i istočne Evrope još su u razvoju i organska hrana se uglavnom proizvodi za izvoz. Češka i poljska tržišta su se najbrže razvijala, uvećavši vrednost 4 do 5 puta u periodu od 2006. do 2010. godine – Češka, sa 27 na 107 miliona evra, a Poljska sa 15 na 85 miliona evra. Bugarska i rumunska tržišta organske hrane polako se ali sigurno bude, sa godišnjom vrednošću tržišta od 6 i 20 miliona evra, dok je Mađarska jedina izgubila na dinamici i imala usporen rast, sa vrednošću od 25 miliona evra u 2010. godini¹¹.

Ovi trendovi ukazuju na to da su ciljna tržišta za organske proizvode iz Srbije one zemlje EU koje još uvek ne pokazuju znakove zasićenja, a gde su tržišta dovoljno velika da apsorbuju dodatne proizvode – Italija, Francuska, Nemačka i Velika Britanija.

¹¹Bernd Jansen (Ekoconnect, Germany) The organic market in the Central Eastern European countries (Session at the BioFach Congress of Feb. 16, 2012)

4.2.2 Prilike za plasiranje proizvoda u Nemačkoj i drugim zemljama Evropske unije

Nakon mnogih godina provedenih na margini, organska hrana i organska pića ušla su u „mejnstrim“ tržišta i postala deo globalnog trenda u načinu života, zdravlju i održivosti. Za ovu rastuću grupu potrošača organska hrana predstavlja način da obezbede zdrave prehrambene proizvode za sebe i svoje porodice, da podrže manje proizvođače hrane i poljoprivrednike i da zaštite prirodnu okolinu. Sve više se aspekt regionalnosti dodaje ovom konceptu, što rezultira time da idealni proizvod nije samo organski već je i sezonski i proizведен na lokalnom ili bar regionalnom nivou. Ipak, ljudi koji ostaju verni preovladavajućem načinu života zasigurno neće žrtvovati svoje zadovoljstvo i užitak, zbog čega organski proizvodi moraju biti dostupni u istoj meri kao konvencionalni proizvodi. Dok je trend ka organskoj hrani snažan, nivo njenog tržišnog probaja je relativno mali. On je u prošlosti rastao ne samo zbog faktora povećane potražnje već i zbog dostupnosti. Tržišni probaj za proizvode kao što su jaja, hrana za bebe, krompir, sveže mleko i žitarice je na visokom nivou, ne samo zbog izuzetne potražnje već i zbog toga što je industrija bila u stanju da obezbedi organske proizvode po prihvatljivim cenama.

Uzveši u obzir očekivanja potrošača organske hrane i trenutnu situaciju na tržištu, evidentno je da postoje nedostaci koji se odnose na nabavku organskih proizvoda. Ovo se odnosi na meso i ribu organskog porekla, voće, a u određenoj meri i na povrće, pa čak i na mleko i žitarice¹².

Uopšteno gledano, direktni uvoz mesa u Evropsku uniju restriktivan je zbog strogo regulisanog tržišta. Uprkos olakšicama koje postoje u okviru SSP-a, meso neće biti oslobođeno ograničenja na uvoz. Proizvodnja organskog mesa i mlečnih proizvoda uglavnom zavisi od proizvodnje hrane za životinje organskog porekla, tj. od proizvodnje žitarica i uljarica. U sektoru povtarstva, snabdevenost šargarepom i tikvicama iz organske proizvodnje već je dostigla nivo od preko 20%, ali snabdevenost lukom i paprikom i dalje je ispod 10%. U sektoru voćarstva, stono grožđe iz organske proizvodnje već zauzima mnogo više od 10% tržišta, dok jabuke i jagodasto voće tek treba da dostignu nivo od 5%.

Najvažnija destinacija za plasman organskih proizvoda iz Srbije je Nemačka, koja zauzima 31% ukupnog evropskog tržišta organske hrane, a zatim slede Francuska sa 17%, Velika Britanija sa 10% i Italija sa 8% učešća. Pored toga što je veliki potrošač (74 evra po glavi stanovnika) i proizvođač organske hrane (1 milion hektara pod organskom proizvodnjom), Nemačka je takođe veliki uvoznik ovih proizvoda. U zavisnosti od vrste proizvoda, procenat uvoza u odnosu na vrednost domaćih proizvoda na tržištu varira od 2 do 95% i to za proizvode koje je moguće proizvesti u Nemačkoj. Voće i povrće predstavlja najvažniju kategoriju organskih proizvoda na pomenuta četiri

¹²Hamm U.2008: Nemačko tržište organskih proizvoda – pregled; predavanje sa Univerziteta Kasel

vodeća evropska tržišta. Organska šargarepa je najprodavanije povrće u Nemačkoj, a zbog domaće proizvodnje koja ne podmiruje potrebe potrošača, 48% od ukupne potrošnje organske šargarepe obezbeđuje se iz uvoza.

Takođe, visok procenat uvoza prisutan je i kod organskog paradajza (80%) i paprike (90%) zbog velike potrošnje tokom cele godine, te i van sezone, kada domaći sveži proizvodi nisu dostupni. Organski krompir jedan je od najvažnijih proizvoda u Evropi prema obimu potrošnje i uvoza. U Nemačkoj krompir ima učešće od 4,7% na organskom tržištu, a 28% dolazi iz uvoza. To može biti šansa za proizvodnju i izvoz organskog krompira iz Srbije, s obzirom na to da je Komisija EU u aprilu 2012. godine ukinula višegodišnju zabranu uvoza ovog proizvoda iz Srbije, koja je bila na snazi zbog bakterije koja uzrokuje trulež krompira. Pored povrća, organski proteinski usevi, na prvom mestu soja, koji se koriste za ishranu organski gajene stoke, imaju visok procenat uvoza u Nemačkoj i mogu biti značajan izvozni artikal za proizvođače iz Srbije. To je posebno važno kada se uzme u obzir da će Nemačka od 2015. godine morati da primenjuje zakon da hrana za organski gajenu stoku mora biti 100% organskog porekla (sada je dozvoljeno 95%).

Tabela 14:

Učešće određenih proizvoda u ukupnoj vrednosti prodate organske hrane u malo-prodaji na najvažnijim tržištima EU

Proizvodni segment	Nemačka (2010)	Danska (2010)	Francuska (2010)	V. Britanija (2010)	Italija (2008)
Mleko i mlečni proizvodi	15%	32%	15%	31%	18%
Voće i povrće	22%	23%	17%	23%	25%
Hleb, brašno i pecivo	11%	15%	10%	nepoz.	7%
Jaja	5%	6%	6%	3%	8%
Hrana za bebe	5%	nepoz.	5%	8%	5%
Sveže meso	4%	6%	7%	5%	nepoz.
Živilina	nepoz.	nepoz.	7%	2%	nepoz.
Vino	nepoz.	nepoz.	10%	nepoz.	nepoz.
Napici	11%	nepoz.	5%	8%	10%

Izvor:

1. Organic Market Memo - August 2011, Organic Denmark
2. Anais Riffiod (L'Agence BIO, F): The French market for organic food (Session at the BioFach Congress 2012, Feb. 15, 2012)
3. Organic Market Report 2011 - Soil Association
4. Willer, Helga and Kilcher, Lukas (Eds.) (2012) The World of Organic Agriculture - Statistics and Emerging Trends 2012 Research Institute of Organic Agriculture (FiBL), Frick, and International Federation of Organic Agriculture Movements (IFOAM), Bonn - V 3.0 23/02/2012
5. SIPPO & FiBL 2011: The Organic Market in Europe
6. Diana Schaack (Agrarmarkt Informations-Gesellschaft mbH (AMI) "The German Market for Organic Food" (Session at the BioFach Congress of Feb. 16, 2012)

Potpisivanjem SSP-a (Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju), Srbija je ušla u proces ubrzanog približavanja Evropskoj uniji. Jedan od elemenata prilagođavanja je usklađivanje agrarne politike Srbije sa ZPP-om. ZPP uređuje tržišta strateški važnih poljoprivrednih proizvoda u Evropskoj uniji, kao što su šećer, semena uljarica, žitarice, meso, mleko, vino, jestivo ulje i, u određenoj meri, voće i povrće. Svi ovi proizvodi nisu obuhvaćeni specijalnim uvoznim ograničenjima Evropske unije i njihova promocija bila bi u potpunom skladu sa ZPP-om. Rastući cenovni pritisak, koji nastaje zbog pune integracije Srbije u tržište Evropske unije, mogao bi da utiče na male poljoprivredne proizvođače, jer su njihovi proizvodi u sektorima proizvodnje voća, povrća ili soje nekonkurentni u odnosu na proizvode iz Nemačke, Austrije, Italije ili drugih zemalja Evropske unije. Da bi ublažila moguće negativne efekte, Evropska unija promoviše

investicije koje imaju za cilj da povećaju efikasnost u poljoprivredi, naročito putem formiranja zadruga ili drugih grupacija koje su u stanju da koriste merilo ekonomskog učinka.

Na nivou prerade organskih proizvoda, neophodno je dalje smanjenje troškova i poboljšanje efikasnosti proizvodnje. Sok od jabuke, džemovi, marmelade, musli, proizvodi od žitarica, koji se nalaze u ponudi u evropskim supermarketima, samo su neznatno skuplji od istih proizvoda iz konvencionalne proizvodnje. U slučaju Srbije, poboljšanje efikasnosti kroz kompletan vrednosni lanac proizvodnje organskih proizvoda zahteva velike investicije, kao i bolju edukaciju i osposobljavanje ne samo na tehničkom nivou nego i na nivou poljoprivrednih gazdinstava, ekonomije, menadžmenta, marketinga i prezentacije. Naravno, podrazumeva se i puno poštovanje propisa EU koji se odnose na bezbednost hrane, higijenu, pakovanje i transport. Svako odstupanje od ovih pravila moglo bi ozbiljno da naruši marketinšku sliku proizvoda iz Srbije.

Tabela 15:

Organski proizvodi iz Srbije sa značajnim tržišnim potencijalom u EU

Kategorija	Proizvod	Primena	Komentar
Semena uljarica	Soja*	Jestivo ulje, hrana za životinje	Soja nudi mnogobrojne mogućnosti za preradu, npr. u hidrolizate, mleko, emulgatore, sirovine za kozmetičku industriju itd.
Žitarice	Pšenica, pšenica spelta, kukuruz, ječam	Ishrana	Može se ponuditi u obliku zrna ili brašna. Organski skrob, strateška sirovina za razne prehrambene proizvode, praktično ne postoji u EU
Korenaste biljke	Krompir*	Hrana	Ne postoji organski skrob od krompira, a obrađenog organskog krompira skoro i da nema. (npr. pomfrit)
Povrće	Crni luk, pasulj, beli luk, paprika itd.	Tržište svežeg povrća	Zahтeva detalje o tržištima i tržišnoj dinamici
Voće	Maline, jabuke itd.	Tržište prerade i tržište svežeg voća	Potrebni su detalji o tržištima i o tržišnoj dinamici; voće, kao npr. jabuke, može biti prerađeno. Jabučni pektin iz organske proizvodnje ili organski antocijan (pigment crveno-plave boje) uopšte ne postoje

* Kao što je navedeno, oba proizvoda imaju veliki tržišni i konkurentske potencijal. Ipak, transgenetska soja (RR soja otporna na herbicide), koja ubrzano postaje sve zastupljenija, predstavlja problem za proizvođače iz Srbije, i to u istoj meri kao i za sve ostale proizvođače širom sveta.

5.1 ZAKONODAVNI OKVIR EVROPSKE UNIJE

Nakon odluke Saveta ministara iz 2007. godine, Srbiji je ponuđena perspektiva pristupanja Evropskoj uniji. Evropska komisija ponudila se i da assistira Srbiji prilikom procesa pripreme pomoću Instrumenta za pretpriступnu pomoć (IPA), kao i programa IPA I i IPA II, koje koriste sve zemlje potencijalni kandidati. U ovom okviru Srbija dobija sredstva za kreiranje odgovarajućih organizacionih struktura na lokalnom nivou i na nivou ministerstava, kako bi mere koje su predviđene pomoću komponenti IPA III-V mogle efikasno da se apsorbuju i primene.

Jun 2010. godine Savet ministara Evropske unije doneo je odluku o odmrzavanju procesa ratifikacije Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između EU i Srbije. Evropski parlament je ratifikovao SSP u januaru 2011. godine i do sada su to učinile 22 zemlje članice. Potpisivanjem SSP-a Srbiji postaje dostupan veliki broj privilegija koje se odnose na ekonomski i trgovinske odnose, a to je i jedna prepreka manje za pristupanje STO. Ključni elementi SSP-a su postepeno smanjenje carinskih i necariniskih trgovinskih prepreka ka EU, koje na kraju dovodi do obostranog otvaranja tržišta. Uspešna implementacija SSP-a takođe je i jedan od preduslova za prelazak sa statusa potencijalnog kandidata na status kandidata, koji će omogućiti Srbiji pristup IPA III-V, naročito fondovima IPARD. Fondovi IPARD biće omogućeni kao podrška zemlji kandidatu radi modernizacije njenog poljoprivrednog sistema i njegove lakše integracije u ZPP Evropske unije, kao i radi efektivnog razvoja ruralnih područja kako bi se učinili privlačnim za život i rad¹³.

Evropska komisija dodeljuje važnu ulogu organskoj proizvodnji u daljem razvoju ruralnih područja.

Prema uputstvima o organskoj proizvodnji iz Codex alimentarius koja su ustanovile FAO i SZO, a koja predstavljaju temelj strategije organske proizvodnje u EU, organska proizvodnja je kompletan proizvodni sistem upravljanja koji promoviše i poboljšava zdravlje agroekosistema, uključujući tu i biodiverzitet, biološke cikluse i biološku aktivnost tla. Potencira se korišćenje upravljačke prakse koja uzima u obzir da regionalni uslovi zahtevaju lokalno usvojene sisteme. Ovo se ostvaruje korišćenjem agronomskih, bioloških i mehaničkih metoda, kada je to moguće, nasuprot korišćenju sintetičkih materijala, kako bi se ispunile bilo koje specifične funkcije unutar sistema¹⁴.

¹³EC 2010: Srbija – Odnos između EU i Srbije na <http://ec.europa.eu/enlargement/potential-candidates-serbia/relation>

¹⁴EC 2004: Evropski akcioni plan za organsku hranu i poljoprivredu; Dokument u izradi članova komisije

Usvajanjem Uredbe br. 2092/91 EU je postala jedna od prvih globalnih institucija koja je formirala politiku u vezi sa organskom poljoprivredom. Ovim regulativama Savet je kreirao sistem u Zajednici koji detaljno navodi zahteve za poljoprivredne i prehrambene proizvode, pozivajući se na proizvodne metode koje se koriste u organskoj proizvodnji. Odredbe Saveta prepoznaju organsku proizvodnju u strategiji ekoloških integracija i održivog razvoja u okviru Zajedničke poljoprivredne politike. Integralni princip je da proizvođači koji rade za dobrobit životne sredine izvan referentnog nivoa dobre poljoprivredne prakse, treba da dobiju adekvatnu nadoknadu. Određene metode poljoprivredne proizvodnje, kao što su npr. organska proizvodnja, integralna proizvodnja, tradicionalna poljoprivreda i ubičajena lokalna proizvodnja, pružaju kombinaciju pozitivnih ekoloških, socijalnih i ekonomskih efekata.

Evropska komisija je 2001. godine objavila Strategiju održivog razvoja Evropske unije. Ovo je uticalo na promenu ZPP-a, koja je do tada bila zasnovana na količini, te na usmeravanje politike ka promociji kvaliteta, a uz mere podrške koje su adekvatno prilagođene¹⁵.

Proizvođači organske hrane trenutno imaju pravo na finansijsku podršku iz prvog i drugog stuba ZPP-a, i to putem direktnе isplate i mera cenovne podrške. Što je još važnije, organska proizvodnja je u potpunosti integrisana u politiku ruralnog razvoja, koja predstavlja drugi stub ZPP-a.

Budući da Srbija još uvek nije članica Evropske unije, ona nema pravo na finansijsku podršku i subvencije preko različitih stubova ZPP. Ipak, Srbija je u procesu evropskih integracija tako da ima pristup IPA, koji je već pokrenut. IPARD se može smatrati pretečom za implementaciju drugog stuba ZPP, a i ustanovljen je sa ciljem da poboljša uslove života i rada u ruralnim područjima zemalja kandidata i da ih dovede na nivo Evropske unije. Oblikovanjem procesa IPARD¹⁶ tako da se on podudara kako sa ZPP-om tako i sa relevantnim činiocima promovisanja organske proizvodnje podržće se ne samo razvoj sektora organske proizvodnje u Srbiji već i drugi politički ciljevi.

¹⁵EC 2003: CAP reforma – dugoročna perspektiva za održivu poljoprivredu. U: www.ec.europa.eu/agriculture/capreform;

EC 2009: Zdravstvena provera ZPP. U: www.ec.europa.eu/agriculture/healthcheck;

EC 2010: Finansijsko programiranje i budžet. U: www.ec.europa.eu/budget/budget_detail.

¹⁶GIZ-IS 2010: Project Implementation and Technical Assistance Facility to Reinforce Administrative Capacity in Serbia Na:www.ipa2007ppf.org

5.2 ZAKONODAVNI OKVIR ZA ORGANSKU PROIZVODNJU U SRBIJI

Prvi zakon kojim je bila regulisana organska proizvodnja u Srbiji bio je Zakon o organskoj proizvodnji usvojen 2000. godine („Sl. list SRJ“, broj 28/2000). Procedura usvajanja novog zakona pod nazivom Zakon o organskoj proizvodnji i organskim proizvodima („Službeni glasnik RS“, broj 62/2006) završena je 2006.. Krajem iste godine ustavljeno je i nacionalni znak kojim se obeležavaju sertifikovani organski proizvodi.

S obzirom na to da su u EU usvojeni novi propisi koji se odnose na ovu oblast, 2010. godine ponovo se javila potreba za modernizacijom pravnog okvira za organsku proizvodnju u Srbiji. Rezultat ove inicijative bilo je usvajanje Zakona o organskoj proizvodnji maja 2010. godine („Službeni glasnik RS“, broj 30/2010), čija je primena počela januara 2011. Ovaj zakon bio je pripreman u skladu sa novom uredbom EU o organskoj proizvodnji (Uredba EK broj 834/2007 i njeni prateći propisi).

Jula 2011. godine donet je i Pravilnik o kontroli i sertifikaciji u organskoj proizvodnji i metodama organske proizvodnje („Službeni glasnik RS“, broj 48/2011), dok je pravilnik kojim će se regulisati uvoz i prodaja organskih proizvoda u fazi izrade. U skladu sa novim zakonom, krajem 2010. godine uspostavljen je nadležni organ za organsku proizvodnju pri Direkciji za nacionalne referentne laboratorije, u sastavu Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede. Poslove iz svoje nadležnosti je počeo da obavlja u januaru 2011. godine.

Proces potpunog usklađivanja zakonodavstva Srbije i EU u oblasti organske proizvodnje još uvek nije okončan. Iz ovog razloga pokrenuta je inicijativa za izmene i dopune postojećeg zakona. Predlozi za izmene i dopune su trenutno u fazi nacrtu i uskoro se očekuje finalizacija ovog dokumenta.

Već nekoliko godina GIZ pruža podršku institucijama u Srbiji, kao što je Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, Akreditaciono telo Srbije (ATS) i kontrolne organizacije, u stvaranju okvirnih uslova i izgradnji infrastrukture kvaliteta u skladu sa standardima EU. Sprovedena je sistematska GAP analiza subjekata u organskoj proizvodnji. Prve mere bile su fokusirane na obuku ocenjivača ATS-a koji će vršiti evaluaciju kontrolnih organizacija za ATS.

Dalje aktivnosti koje se realizuju uz podršku GIZ-a omogućile su ATS-u da ponudi usluge izrade izveštaja o ocenjivanju za kontrolne organizacije koje žele da budu neposredno priznate od strane EK, shodno odredbama člana 33. Uredbe EK broj 834/2007. Veliki uspeh postignut je nakon više od dve godine intenzivnih priprema, kada je Evropska komisija od 21. juna stavila domaću kontrolnu kucu Organik kontrol sistem- OCS na listu priznatih ekvivalentnih kontrolnih tela, čije su aktivnosti u postupku kontrole i sertifikacije organske proizvodnje ekvivalentne propisima EU. U praksi, to znači da je

omogućen direktni izvoz i plasman organskih proizvoda iz Srbije na tržište EU bez do-datne dokumentacije i uvoznih dozvola. Na ovaj način, znatno se ubrzava i olakšava izvoz domaćih organskih proizvoda, unapređuje ekonomska efikasnost i povećava konkurentnost srpskih organskih proizvoda na tržištu EU. Istovremeno ovaj uspeh svedoči i o uverenju EK u kredibilitet srpskog kontrolnog sistema i ATSa i time gradi pozitivan imidž Srbije kao proizvođača organske hrane.

Važno je napomenuti da je u maju 2012. godine ATS potpisao multilateralni sporazum (MLA) sa Evropskom organizacijom za akreditaciju (EA) o priznavanju akreditacije.

Tabela 16:

Kontrolne organizacije koje imaju ovlašćenje MPTŠV za 2013. godinu

Naziv kontrolne organizacije	Web stranica
TMS CEE	www.tms.rs
Organic Control System	www.organica.rs
Ecocert Balkan Beograd	www.ecocert.com
Control Union Danube d.o.o.	www.control-union-danube.ls.rs
Suolo e salute Balkan	www.suolo-e-salute-balkan.ls.rs
Etko Panonija	www.etkopanonija.org

6.1 TRŽIŠNI POTENCIJAL ZA PROIZVODAČE IZ SRBIJE

Parlament Republike Srbije izglasao je 5. maja 2010. godine set novih zakona i izmena zakona koji se odnose na poljoprivredu. Glavni cilj ovakvog poteza bio je da se izmeni sveukupna klima u cilju poboljšanja investicija u sektor. Novi set zakona, između ostalog, uključuje i zakone koji se odnose na organsku proizvodnju, šume, vode, pivo, registraciju biljnih sorti, veterinarstvo, savetodavne i stručne poslove u poljoprivredi. Ovi zakoni odgovaraju različitim studijama koje pokazuju da investicije u hranu i agroindustriju imaju jedan od najvećih efekata umnožavanja, slično investicijama u turizam, a daleko ispred investicija u hemijsku ili industriju nameštaja.

Potencijalni domaći investitori u sektoru su primarni proizvođači, udruženja, hladnjačari, prerađivači i trgovci.

- ➲ Iako je prosečno poljoprivredno gazdinstvo u Srbiji malo, bez dovoljno velikih rezervi kapitala i ne funkcioniše u skladu sa modernim standardima, investicije u organsku proizvodnju mogu da budu prednost na putu ka modernizaciji, u skladu sa opštim uslovima koji su procenjeni kao neophodni za usklađivanje Srbije sa ZPP-om.
- ➲ Poljoprivredne zadruge imaju određene rezerve kapitala i mogućnost za još veće investicije. Takve zadruge mogu se smatrati partnerima što se tiče stranih ulaganja u žitarice, semena uljarica i, u velikom obimu, u sektor jagodastog i ostalog voća.
- ➲ Trenutno postoji oko 180 većih registrovanih hladnjača koje se bave skladištenjem voća i povrća u Srbiji. Njihov ukupni kapacitet je u rangu od oko 600.000 tona. Osim toga, postoji i oko 30 manjih hladnjača, zbirnog kapaciteta od 200 tona.
- ➲ 80 kompanija poseduje postrojenja za sušenje i toplu preradu voća i povrća, ukupnog kapaciteta od 500.000 do 600.000 tona.

¹⁷Sastavljeno u Republici Srbiji – Kabinet premijera 2010: Investirajte u Srbiju; Vasićević D. and Govorić S. 2009: "Local Investment Multipliers in Serbia"; Quarterly Monitor 19; IFC 2009: Srbija – opšte odlike; Ambasada SAD-a u Srbiji 2010: Srpska investiciona klima; COFACE Austrija 2009: Državni izveštaj za investitore i izvoznike – Srbija; Agencija za privatizaciju Republike Srbije 2005: Procena uticaja privatizacije na Srbiju; Maslac T. 2010: Srbija usvaja novi set poljoprivrednih zakona. USDA Gain report RB1005; Agri-Livestock Consultant Ltd 2010: Studija sektora voćarstva i povrtarstva za IPARD program, Republika Srbija

- ➲ 30 do 40 kompanija može da vrši preradu voća u džemove i sokove prema međunarodnim standardima, dok je ukupan broj prerađivača voća i povrća procenjen na oko 150 do 200.

Agencija za privredne registre i Narodna banka Srbije beleže da je EBIT registrovanih agrobiznis kompanija koje rade u sektoru voćarstva i povrtarstva (7.100) 2008. godine bio oko 430 miliona evra. Uvezši u obzir poreze i otplate mogućih pozajmica i kredita, neto profit, koji bi potencijalno mogao da se iskoristi za investicije, mogao je da dostigne maksimum od 10.000 do 20.000 evra po firmi. Dok su u pojedinim slučajevima prihodi bili znatno veći, više je nego jasno da je investiciona moć industrije ograničena.

Bez obzira na to, potencijal za domaće investitore postoji, jer, za razliku od ostalih segmenta agroindustrije, u organskoj proizvodnji se i uz male investicije mogu očekivati značajni prihodi. Ovo predstavlja jednu od najvećih prednosti prilikom investiranja u organsku proizvodnju, a posebno se odnosi na sveže povrće i jagodasto voće.

Privlačenje domaćeg kapitala u sektor organske proizvodnje zahteva sveobuhvatnu procenu prodajnih mogućnosti. Budući da je domaće tržište organskih proizvoda malo, povezivanje potencijalnih investitora sa učesnicima na međunarodnim tržištima trebalo bi da bude glavni cilj u kreiranju odgovarajućeg ambijenta za investitore. Poslovanje u Evropskoj uniji i sa evropskim klijentima zahteva više od obične ponude proizvoda. Trajni ugovori i prihvatanje poslovne prakse su uslov sine qua non, što u prevodu označava sledeće predloge za stimulaciju domaćih investicija:

- ➲ Poboljšanje ekonomskih i političkih okvira u zemlji;
- ➲ Pojačavanje napora za pristup EU, budući da je EU glavni faktor stabilizacije;
- ➲ Pojednostavljen pristup finansijama, i/ili funkcionisanje posebnih kreditnih aranžmana;
- ➲ Upoznavanje potencijalnih investitora sa evropskim poslovnim konvencijama;
- ➲ Formiranje informacionog i servisnog centra, ovlašćenog da olakšava poslovne aktivnosti i da bude spoj između srpskih i evropskih poslovnih partnera.

6.2 TRŽIŠNI POTENCIJAL ZA INVESTITORE IZ EVROPE

Zbog ograničenih kapaciteta domaćih investitora, Vlada Republike Srbije godinama je promovisala strane investicije i istaknuti su sledeći elementi koji bi trebalo da privuku direktnе strane investicije:

- ⇒ Snabdevanje energijom, ekspanzija automobilske, elektronske i industrije IT i proaktivna politika u trgovini, u skladu sa činjenicom da su evropske integracije politički prioritet Srbije;
- ⇒ Potpisivanje SSP-a sa EU, liberalizacija viznog režima, članstvo u STO koje se očekuje u bliskoj budućnosti;
- ⇒ Povećanje izvoza, održavanje rasta BDP-a i stabilan nacionalni budžet;
- ⇒ Potvrđeni potencijali Srbije kao izvoznika ispoljeni u EU, kao i sa zemljama članicama CEFTA, zemljama članicama EFTA, u Rusiji, Belorusiji, Kazahstanu i Turskoj, sa kojima Srbija primenjuje sporazume o slobodnoj trgovini;
- ⇒ Povećan broj slobodnih ekonomskih zona koje dozvoljavaju oslobađanje od raznih vrsta poreza, efikasna administracija, lokalne subvencije za investicije i set drugih usluga;
- ⇒ Finansijska podrška stranim investitorima kroz programe Agencije za strana ulaganja i promociju izvoza Republike Srbije (SIEPA);
- ⇒ Niži porezi, u iznosu od 12% na plate i 10% na korporativne prihode (prosečna stopa na korporativne prihode EU je 24%).
- ⇒ Obrazovana i kvalitetna radna snaga, dostupna po konkurentnim troškovima.

Ključni uslovi za poslovanje u Srbiji konstantno su ocenjivani kao pozitivni. Ipak, os-taju određene problematične oblasti koje je neophodno poboljšati (npr. sproveođenje ugovorne obaveze i prava intelektualne svojine).

Bez obzira na investicione mogućnosti, koje strane kompanije sve više koriste, sektor organske proizvodnje i dalje je u ranoj fazi razvoja. Ovo stvara velike mogućnosti za evropske, a naročito nemačke kompanije, sa kojima Srbija tradicionalno održava dobre poslovne odnose. S obzirom na potražnju u Evropi, a naročito u Nemačkoj, sirovine i prerađevine iz organske proizvodnje imaju veliki potencijal. Zbog toga se najveći interes može ispoljiti u sektoru jagodastog voća, određenih vrsta povrća i proizvoda od soje i žitarica.

Strani investitori donose odluke o investiranju na osnovu dva kriterijuma: brz povraćaj investicija i visok ekonomski efekat. Efikasnost je odlučujući faktor kod ispunjavanja investicionih kriterijuma. Prema tome, stabilni uslovi za investicije u agroindustriju trebalo bi da ispunjavaju sledeće zahteve:

- ⦿ Pouzdano snabdevanje većom količinom proizvoda definisanog kvaliteta;
- ⦿ Unapređenje tehničkih sposobnosti i profesionalnih veština na svim nivoima lanca vrednosti;
- ⦿ Unapređenje ekonomskih veština i veština u menadžmentu na svim nivoima lanca vrednosti;
- ⦿ Integracija poljoprivrede i agroindustrije u investicione prioritete u politici;
- ⦿ Puna eksploatacija finansijskih prilika, omogućenih preko IPA, a naročito od fonda IPARD;
- ⦿ Upoznavanje potencijalnih evropskih investitora sa sektorom agroindustrije u Srbiji olakšano informisanje kroz specijalizovane servise;
- ⦿ Konstantno demonstriranje na realnim primerima kako su zajednička ulaganja sa srpskim partnerima veoma pouzdana i isplativa.

Glavni fokus ekonomске politike Vlade Republike Srbije i 2013. godine ostaje unapređenje poslovnog okruženja i povećanje stranih direktnih investicija, koje su 2011. godine iznosile 1,83 milijarde evra¹⁸. Agencija za strana ulaganja i promociju izvoza Republike Srbije (SIEPA) pruža bespovratnu finansijsku pomoć stranim investitorima da započnu poslovanje u proizvodnim i uslužnim izvozno orientisanim sektorima. Sredstva se međutim ne mogu dodeliti za finansiranje investicionih projekata u sektoru primarne poljoprivredne proizvodnje, bilo da je konvencionalna ili organska, već samo u sektoru prerade i proizvodnje proizvoda dodate vrednosti. U zavisnosti od mesta ulaganja, vrednosti investicije i broja novih radnih mesta, bespovratna sredstva se dodeljuju u rasponu od 10 do 20% ukupne vrednosti investicije ili u iznosu od 4 do 10 hiljada evra po svakom novom stalno zaposlenom radniku u periodu od tri godine¹⁹.

¹⁸Strane direktnе investicije u Srbiji 2001-2011, Business info group, Beograd, april 2012

¹⁹Uredbe o uslovima i načinu privlačenja direktnih investicija („Službeni glasnik RS“ broj 20/2012)

6.3 IDENTIFIKACIJA POTENCIJALA I POTREBA SEKTORA

SWOT analiza sektora organske proizvodnje koja je predstavljena u ovoj brošuri vodi ka zaključku da je određeni broj opcija, mogućnosti i prednosti ovog sektora u Srbiji suočen sa mnogim izazovima, koji se moraju prevazići u cilju potpunog iskorišćavanja njegovih potencijala.

Tabela 17:

SWOT analiza sektora organske proizvodnje u Srbiji

Prednosti	Nedostaci
<ul style="list-style-type: none">⌚ Postojanje nacionalnog akcionog plana⌚ Unapređenje zakonskog okvira⌚ Obučeni ocenjivači u oblasti organske proizvodnje u Akreditacionom telu Srbije⌚ Visoka svest o potrebi za kvalitetom u mnogim industrijskim granama⌚ Velike površine poljoprivrednog zemljišta nisu zagadene niti intenzivno obrađivane, što ubrzava i olakšava konverziju⌚ Pozitivan stav o organskoj poljoprivredi među akademskim osobljem, mnogim poljoprivrednicima i potrošačima⌚ Postojanje nacionalnog udruženja⌚ Značajno interesovanje međunarodnih donatora⌚ Sistematsko obrazovanje i obuka⌚ Postojanje bliskih veza sa tržištima organskih proizvoda u Nemačkoj, Austriji, Švajcarskoj i Holandiji⌚ Ugovori o slobodnoj trgovini (EFTA, CEFTA, Ruska federacija, Belorusija, Turska)	<ul style="list-style-type: none">⌚ Mali sektor i domaće tržište⌚ Nedovoljna iskorišćenost međunarodnih (EU) tržišta⌚ Nedovoljno obrazovanje, u oblasti organske proizvodnje⌚ Nepovoljna struktura poljoprivrednih gazdinstava (veliki broj malih gazdinstava koja međusobno ne sarađuju)⌚ Sektor nedovoljno finansiran na svim nivoima, predviđene samo minimalne subvencije⌚ Sector at all levels severely underfinanced, only marginal subsidies earmarked⌚ Finansijsko učešće međunarodnih donatora marginalno⌚ Baza podataka o preradi i marketingu organskih poljoprivreda slaba i netransparentna
Potencijali	Opasnosti
<ul style="list-style-type: none">⌚ Razvoj u vodećeg evropskog izvoznika organskog jagodastog voća i još nekih vrsta voća i proizvoda⌚ Razvoj u vodećeg evropskog izvoznika organskih proizvoda od soje⌚ Razvoj u vodećeg evropskog izvoznika organskih sastojaka za prehrabenu industriju i industriju hrane za životinje, poput skroba, melenja, pa-hljica, proteinskih smeša, glutena, hidrolizata, pektina, boja itd.⌚ Modernizacija agrarnog sistema pomoću organske proizvodnje kao vodeće snage⌚ Mogućnost razvoja ruralnih područja kroz razvoj konkurentne organske proizvodnje i zadržavanje i povratak stanovništva⌚ Mogućnost razvoja poljoprivrede kao glavnog stuba za kreiranje BDP	<ul style="list-style-type: none">⌚ Gazdinstva se ne mogu razviti do nivoa zadovoljavajuće konkurentnosti na međunarodnom nivou⌚ Sektor neće biti prepozнат na političkom nivou kao značajna snaga poljoprivrednog razvoja⌚ Politika neće u dovoljnjoj meri prepozнатi potencijal organske proizvodnje prilikom rekonstruisanja agrarnog sektora u procesu pridruživanja Evropskoj uniji⌚ Sektor neće moći da izgradi međunarodne veze i neće napraviti prodor na odgovarajuća tržišta⌚ Sektor će biti marginalizovan razvojem organske poljoprivrede u drugim zemljama koje nude sličan spektar proizvoda⌚ Učesnici neće poštovati prihvocene sisteme poslovanja u Evropskoj uniji i biće izopšteni iz najvažnije međunarodne trgovine⌚ Biće nemoguće mobilisati domaće i međunarodne investicije

Prikaz sektora organske proizvodnje u Srbiji identificuje nove trendove i pokazuje da se mnogi učesnici u industriji trude da napreduju na putu koji je definisan Nacionalnim akcionim planom za razvoj organske proizvodnje u Srbiji. Dok osnovni ekoklimatski faktori ukazuju na veliki potencijal za razvoj organske proizvodnje, određen broj glavnih prepreka i problema još uvek stoe na putu i moraju da budu prevaziđeni. Jedna od glavnih prepreka je ograničenje kapitala na svim nivoima vrednosnog lanca, druga je slaba organizacija učesnika duž tog lanca, a treća je slaba efikasnost proizvodnje, prerade i marketinga.

Sa druge strane, Srbija je na putu ka Evropskoj uniji i implementaciji programa IPA. Peta komponenta IPA (IPARD) ponudiće investitorima mogućnost da više od 60% njihovih investicija bude finansirano kroz fondove IPARD. Takav plan sufinansiranja čini investicije u srpsku poljoprivrednu veoma privlačnim. Strane kompanije sa lokalnom registrovanom firmom mogu takođe profitirati od ovog plana.

Investicije u Srbiji su takođe privlačne zbog niskih plata i poreza. Dok se niski porezi mogu zadržati i u budućnosti, verovatnoća održavanja plata na trenutnom nivou je mala. Neprihvatljivo je da minimalne plate u Srbiji budu niže nego u Kini, dok su troškovi života nekoliko puta veći. Troškovi proizvodnje u Srbiji će se, po svoj prilici, uskladiti sa onima iz susednih zemalja.

Shodno tome, prilike treba tražiti u specifičnim proizvodnim sektorima. Za sektore vina, šećera, mleka i mesa očekuje se da ostanu teme debate sa Evropskom unijom. Međutim, nema većih problema kada je u pitanju voće i povrće, semena uljarica, žitarice i lukovice. Osim svežeg i obrađenog voća i povrća u mnogim oblicima, ogroman potencijal za investicije velikih razmara može se naći i u soji. Ne postoji nijedna zemlja u Evropi ili Mediteranu koja proizvodi ili obrađuje soju u tako velikoj meri. Soja koja nije genetski modifikovana ne može se čak ni naći. Upravo genetski nemodifikovana soja predstavlja najveći tržišni potencijal. Stvaranje kompletne proizvodne linije genetski nemodifikovane soje uključilo bi proizvodnju soje, sojinog ulja, sojine pogače, lecitina, mleka od soje, izolata proteina soje i hidrolizata, čak i od sterola i tokoferola. Ali treba napomenuti da je pritisak za uzgajanje genetski modifikovane soje veliki, predstavljajući stalni izazov za proizvođače organskih proizvoda koji gaje genetski nemodifikovanu soju u njihovim naporima da održe svoju zemlju nezagađenom genetski modifikovanom sojom.

Srbija je napravila veliki korak kroz kreiranje i usvajanje Nacionalnog programa ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine. U ovom dokumentu detaljno je predstavljen trenutni status poljoprivrednog sektora, sa zaključkom da su potrebni značajni napori

kroz ceo vrednosni lanac i kroz sve podsektore da bi se unapredila efikasnost i da bi se poljoprivrednici i prerađivači pripremili za tržišta Evropske unije. Nacionalnim programom ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine preporučuje se usmeravanje većine budućih investicija ka sektoru proizvodnje mesa, mlečnih proizvoda i u određenoj meri ka sektoru vina. U isto vreme, ovo su sektori sa najstrožim tržišnim propisima u Evropskoj uniji. U nacionalnom planu ruralnog razvoja od 2011. do 2013. godine takođe se napominje da postoji potreba za investicijama u sektor voćarstva i povratarstva, ali je nedovoljno istaknut potencijal za razvoj sektora proizvodnje žitarica i semena uljarica.

Ponuda semena uljarica i žitarice je oskudna, cene su u konstantnom porastu, a sa druge strane, imaju mnogo povoljniji balans ugljen-dioksida od mesa ili mlečnih proizvoda, što omogućuje razvoj raznovrsne agroindustrije.

Proteklih godina Nemačka i određeni broj drugih donatora uložili su značajna sredstva u srpsku poljoprivrednu i prehrambeni sektor. U kontekstu pridruživanja Evropskoj uniji ovom sektoru poljoprivrede dodeljen je prioritet zbog njegove važne uloge u srpskoj ekonomiji i zbog toga što je poljoprivreda najviše regulisan segment evropske ekonomije i apsorbuje najveći deo budžeta Evropske unije. Harmonična integracija sektora poljoprivede u Srbiji u Zajedničku poljoprivrednu politiku Evropske unije, presudna je za uspeh pristupanja Srbije Evropskoj uniji i od najveće je važnosti za Evropsku komisiju. Nemačka, kao bilateralni partner Srbiji, i u kontekstu njenih međunarodnih obaveza namerava da nastavi sa podrškom Srbiji u naporima da modernizuje poljoprivrednu, naročito sektor organske proizvodnje. Takva podrška može biti ostvarena na sledećim nivoima:

- ⇒ Institucionalni nivo – jačanjem politike savetodavnog rada i unapređenjem upravljačkih kapaciteta za agro-političke koncepte i finansijskih instrumenata, naročito u okviru IPA;
- ⇒ Edukacijski nivo – jačanjem partnerstva sa univerzitetima, povećanjem razmene između akademskih institucija i olakšavanjem integracije u domenu istraživačkog rada u međunarodne tokove;
- ⇒ Nivo prerade proizvoda – jačom promocijom moderne tehnologije, prerade i marketinga. Ovo bi takođe moglo biti područje angažovanja za KfW, kroz otvaranje specifične kreditne linije;
- ⇒ Nivo proizvodnje – kroz unapređenje savetodavnih službi i promovisanje svih mera koje će omogućiti povećanje ekonomskih efekata. Ovo se može ostvariti prvenstveno kroz širenje i podršku zadругama i ostalim udruženjima.

Sa takvim angažovanjem, Srbija može da se nada da će brzo i efikasno postati jedan od glavnih učesnika na tržištu organskih proizvoda Evropske unije.

PROGRAM ACCESS ZA RAZVOJ PRIVATNOG SEKTORA U SRBIJI

ACCESS predstavlja program implementiran od strane Nemačke organizacije za međunarodnu saradnju (GIZ) u ime Nemačkog ministarstva ekonomske saradnje i razvoja (BMZ). Njegov cilj je unapređenje ekonomskog razvoja Srbije i olakšavanje budućeg pristupa Srbije EU, a kroz podršku Nacionalnoj strategiji za razvoj malih i srednjih preduzeća i preduzetništva, kao i Nacionalni program za integraciju u Evropsku uniju.

Ovaj program realizuje GIZ u saradnji sa Ministarstvom poljoprivrede, trgovine, šumarstva i vodoprivrede, Ministarstvom ekonomije i regionalnog razvoja, kao i sa drugim poslovnim organizacijama u Srbiji. Kroz program ACCESS, mala i srednja preduzeća u odabranim sektorima i regionima osnažuju se kako bi bolje koristila svoje proizvodne potencijale, potencijale ljudskih resursa i potencijale rasta i kako bi pronašla nova tržišta i u regionu jugoistočne Evrope i u Evropskoj uniji.

Konkretno, ACCESS radi sa tržišnim učesnicima iz privatnog sektora, Vladom Republike Srbije, univerzitetima, učesnicima u sektoru organske proizvodnje, civilnim društвом, kao i sa udruženjima u sektoru organske proizvodnje kako bi se ostvarili sledeći ciljevi:

- ⦿ Podrška u kreiranju političkih prilika koje će omoguћiti otvorena tržišta, investicije u privatni sektor i polno nepristrasan pristup činiocima u proizvodnji i stvaranju prihoda;
- ⦿ Promovisanje efektivnih institucija i usluga, kao što su primena naučnih istraživanja i novih saznanja u poljoprivredi kako bi se omogućilo proizvođačima i muškog i ženskog pola da pribave i koriste sredstva koja su im potrebna da bi iskoristili novonastalo tržište i tržišne prilike koje im se ukazuju;
- ⦿ Jačanje proizvođača i organizacija u ruralnim sredinama kako bi im se pomoglo da efektivno učestvuju na tržištu, smanje transakcione troškove, primenjuju tehnologije za povećanje produktivnosti i koriste značajne informacije o nacionalnom, regionalnom i globalnom tržištu;
- ⦿ Podrška razvoju proizvodnih standarda i kontrole kvaliteta kako bi se ispunili zahtevi tržišta EU u vezi sa bezbednošću, čistoćom i kvalitetom hrane, što bi samim tim dovelo i do tržišta proizvoda visoke vrednosti;

⇒ Pružanje pomoći u pogledu adekvatnih mera marketinga, koje će omogućiti poljoprivrednim proizvođačima da dođu do nacionalnih, regionalnih i svetskih tržišta;

⇒ Pružanje pomoći u razvoju javnog sektora, koji bi imao ulogu nadzornika, regulatora i sudije, ali i davaoca tržišnih usluga i proizvoda;

Podrška unapređenju kvaliteta istraživanja i obrazovanja u sektoru organske proizvodnje i privlačenje dodatnih izvora finansiranja putem integracije srpskih istraživačkih programa u istraživačke programe EU, olakšavanja razmene srpskih naučnika i naučnika sa univerziteta i instituta u EU i promovisanja članstva u različitim međunarodnim asocijacijama za organsku proizvodnju.

NACIONALNA ASOCIJACIJA ZA ORGANSKU PROIZVODNJU „SERBIA ORGANICA“

Serbia organica je nacionalna asocijacija za organsku proizvodnju posvećena razvoju organske proizvodnje i tržišta organskih proizvoda u Srbiji. Osnovana maja 2009. godine, ovo je nezavisna nevladina organizacija inicirana idejom učesnika sektora organske proizvodnje.

Serbia organica je krovna organizacija koja okuplja čitav sektor organske proizvodnje u Srbiji.

Naša misija je da organsku proizvodnju učinimo pouzdanom i konkurentnom i na domaćem i na međunarodnom tržištu.

Asocijacija je partner sa Ministarstvom poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva sa kojim je Memorandum o saradnji, definisan način i obim saradnje kao i vrsta i dinamika potrebne podrške, a predmet saradnje čini:

⇒ dostavljanje mišljenja i predloga vezanih za normativnu aktivnost;

⇒ zajedničko promovisanje organske proizvodnje;

⇒ razmenu mišljenja i stavova u oblasti organske proizvodnje;

⇒ učešće u obuci i informisanju nosilaca registrovanih poljoprivrednih gazdinstava, značaju i mogućnostima organske proizvodnje i sl.

Serbia organica predstavlja ključnu tačku u informisanju o sektoru organske proizvodnje i obezbeđuje povezanost među učešnicima. Takođe, realizuje i istraživanja tržišta i tržišnu povezanost sa kupcima iz inostranstva. Kao nacionalna asocijacija, okupljamo stručnjake i afirmišemo istraživanje i razvoj organske proizvodnje. Sprovodimo različite promotivne kampanje u cilju razvijanja, unapređenja i širenja znanja o organskoj proizvodnji.

S obzirom na svoju poziciju, imamo pristup informacijama vezanim za čitav sektor organske proizvodnje.

Naše aktivnosti predstavljaju integralni deo Nacionalnog akcionog plana razvoja organske proizvodnje u Srbiji.

Serbia organica ima za cilj da sve navedeno obuhvati u jednom interesu, a to je promocija vrednosti organske proizvodnje.

**Nacionalno udruženje za
razvoj organske proizvodnje
„SERBIA ORGANICA“**

Kancelarija, INFO i izložbeni centar:
„Domaći dućan“
lokal br. 6, Pijaca Zeleni venac, Beograd

Telefon: +381(0)113283-085
Mob: +381(0) 65 855-69-69, 065 855-68-68
Fax: +381 (0) 11 3283 -0-85
E-mail: office@serbiaorganica.org
Web site: www.serbiaorganica.org

GIZ/ACCESS

Kancelarija u Beogradu

Makenzijeva 24/5
11000 Beograd
Tel: +381 11 24 00 371
Fax:+381 11 24 00 370
Menadžeri projekta:
Emilija Stefanović, Marija Kalentic
E-Mail:
emilija.stefanovic@giz.de
marija.kalentic@giz.de

Kancelarija u Novom Sadu

Narodnog fronta 23d
21000 Novi Sad
Tel: +381 21 472 19 20
Fax: +381 21 472 19 21

Fond za podršku investicija u Vojvodini
Vojvodina Investment Promotion - VIP

